

କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପଠ୍ୟ ପୁସ୍ତକ

ପଠ୍ୟପୁସ୍ତକ-ପଠକ

କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପଠ୍ୟ ପୁସ୍ତକ କମିଟି

୧୦୧. ପଠ୍ୟପୁସ୍ତକ-ପଠକ	=	୧ ପୃଷ୍ଠା
୧୦୨. ପଠ୍ୟପୁସ୍ତକ-ପଠକ	=	୧ ପୃଷ୍ଠା
୧୦୩. ପଠ୍ୟପୁସ୍ତକ-ପଠକ	=	(୧୫୫) ୧ ପୃଷ୍ଠା
୧୦୪. ପଠ୍ୟପୁସ୍ତକ-ପଠକ	=	୧ ପୃଷ୍ଠା
୧୦୫. ପଠ୍ୟପୁସ୍ତକ-ପଠକ	=	୧ ପୃଷ୍ଠା
୧୦୬. ପଠ୍ୟପୁସ୍ତକ-ପଠକ	=	୧ ପୃଷ୍ଠା
୧୦୭. ପଠ୍ୟପୁସ୍ତକ-ପଠକ	=	(୧୫୫) ୧ ପୃଷ୍ଠା
୧୦୮. ପଠ୍ୟପୁସ୍ତକ-ପଠକ	=	୧ ପୃଷ୍ଠା
୧୦୯. ପଠ୍ୟପୁସ୍ତକ-ପଠକ	=	୧ ପୃଷ୍ଠା
୧୧୦. ପଠ୍ୟପୁସ୍ତକ-ପଠକ	=	୧ ପୃଷ୍ଠା

ପଠ୍ୟପୁସ୍ତକ କୋଷ

୧୧୧. ପଠ୍ୟପୁସ୍ତକ-ପଠକ	=	୧ ପୃଷ୍ଠା
୧୧୨. ପଠ୍ୟପୁସ୍ତକ-ପଠକ	=	୧ ପୃଷ୍ଠା
୧୧୩. ପଠ୍ୟପୁସ୍ତକ-ପଠକ	=	(୧୫୫) ୧ ପୃଷ୍ଠା
୧୧୪. ପଠ୍ୟପୁସ୍ତକ-ପଠକ	=	୧ ପୃଷ୍ଠା
୧୧୫. ପଠ୍ୟପୁସ୍ତକ-ପଠକ	=	୧ ପୃଷ୍ଠା
୧୧୬. ପଠ୍ୟପୁସ୍ତକ-ପଠକ	=	୧ ପୃଷ୍ଠା
୧୧୭. ପଠ୍ୟପୁସ୍ତକ-ପଠକ	=	୧ ପୃଷ୍ଠା
୧୧୮. ପଠ୍ୟପୁସ୍ତକ-ପଠକ	=	୧ ପୃଷ୍ଠା
୧୧୯. ପଠ୍ୟପୁସ୍ତକ-ପଠକ	=	୧ ପୃଷ୍ଠା
୧୨୦. ପଠ୍ୟପୁସ୍ତକ-ପଠକ	=	୧ ପୃଷ୍ଠା

බර සහ මිණුම්

පරිවර්තන සාධක

ත්‍රිතාන්‍ය ඒකක සඳහා මෙට්‍රික් ඒකක

අක්කර 1	=	හෙක්ටොයාර් (හෙ.) 0.405
රාත්තල් 1	=	කිලෝග්‍රෑම් (කි.ග්‍රෑ.) 0.454
දිගු ටොන් 1 (රා. 2240)	=	මෙට්‍රික් ටොන් (මෙ.ටො.) 1.016
හොණ්ඩර 1	=	කි. ග්‍රෑ. 50,802
සැතපුම් 1	=	කිලෝ මීටර් (කි.මී.) 1.609
දිගු ටොන් සැතපුම් 1	=	මෙ.ටො. කි.මී. 1.635
අක්කරයට රාත්තල් 1	=	හෙක්ටොයාරයට කිලෝ ග්‍රෑම් 1.121
(වී) බුසල් 1 (රා. 46)	=	කි.ග්‍රෑ. 20.87
අක්කරයට හොණ්ඩර 1	=	හෙක්ටොයාරයට කි.ග්‍රෑ. 125.536
අක්කරයට වී බුසල් 1	=	හෙක්ටොයාරයට වී.කි.ග්‍රෑ. 51.572
පයින්ට් 1	=	ලීටර් 0.57
එ. රා. ගැලුම් 1	=	ලීටර් 4.55

මෙට්‍රික් ඒකක සඳහා ත්‍රිතාන්‍ය ඒකක

හෙක්ටොයාර් 1	=	අක්කර 2.471
කිලෝග්‍රෑම් 1	=	රාත්තල් 2.205
මෙට්‍රික් ටොන් 1 (කි. ග්‍රෑ. 1000)	=	දිගු ටොන් 0.984
මීටර් 1	=	අඩි 3.281
කිලෝ මීටර් 1	=	සැතපුම් 0.621
මෙට්‍රික් ටොන් කිලෝ මීටර් 1	=	දිගු ටොන් සැතපුම් 0.612
ලීටර් 1	=	පයින්ට් 1.76 = එ.රා. ගැලුම් 0.219
හෙ. 1 ට කි. ග්‍රෑ. 1	=	අක්කරයට රාත්තල් 0.892

1979 ආර්ථික ප්‍රගතිය, ගැටළු සහ ප්‍රතිපත්ති

හැඳින්වීම

1979 වර්ෂයේදී ශ්‍රී ලංකා ආර්ථිකයෙහි සියයට 6.2 ක වර්ධන වේගයක් පැවති අතර, මෙය 1978 වර්ෂය හැරුණු කොට, ගත වූ දශකය තුළ පැවති ඉහළම වර්ධන වේගය විය. පසුගිය වර්ෂයේ දී පැවති සියයට 8.2 ක වර්ධනයට වඩා මෙය අඩු වුවද, 1977 න් පසු ඇති වූ ප්‍රධාන ආර්ථික ප්‍රතිසංස්කරණ තුළින් ජනිතවූ වර්ධන ප්‍රවේගයන් නොකඩවා පැවති බව පෙන්නුම් කළේය. පසුගිය වර්ෂයේ දී මෙන්ම මෙම වර්ෂයේදී ද, ආර්ථිකයේ මූලික ලක්ෂණය වූයේ, ගොඩනැගීම, පතල් කැනීම්, විදුලි බලය, මූල්‍ය, වෙළෙඳුම සහ සේවා වැනි පුළුල් පෙරමුණක ඇති වූ ප්‍රගතියයි. 1979 වර්ෂයේ දී පෞද්ගලික සහ රාජ්‍ය අංශයේ ඉහල ආයෝජන මට්ටම පිළිබිඹු කරමින් ප්‍රාග්ධන සම්පාදනය සියයට 25 කින් ඉහළ ගියේය. පාරිභෝජනය ද සියයට 12 කින් ඉහළ ගියේය. දේශීය ඉතිරි කිරීම් සුලු වශයෙන් පහත වැටුණි. එහෙත් විශාල වශයෙන් සිදු වූ තොග රැස්කර ගැනීම් සැලකිල්ලට ගත්විට, ඉතිරි කිරීම් අනුපාතය පසුගිය වර්ෂයේ පැවති මට්ටමේම පැවතෙන්නට ඇත.

පසුගිය වර්ෂය හා සසඳන කළ, 1979 දී ආර්ථික වර්ධන වේගය සාපේක්ෂව අඩු වී යාම විශාල වශයෙන්ම කෘෂිකාර්මික අංශයේ පසුබෑම නිසා සිදුවූවකි. පසුගිය වර්ෂයේ දී සියයට 5 ක වේගයකින් මෙම අංශයේ කටයුතු වර්ධනය වූ අතර, මේ වර්ෂයේ දී එය වැඩිවූයේ සියයට 2 ක වර්ධන වේගයකින් පමණි. තව ද, 1978 දී ඉහළ වර්ධන අනුපාතිකයන් පෙන්නුම් කළ ගොඩනැගීම, පතල් කැනීම් සහ බලය යන අංශවල වර්ධන වේගය මෙම වසරේදී අඩුවීමක් පෙන්නුම් කළ අතර, එයට ප්‍රධාන වශයෙන්ම හේතු වන්නට ඇත්තේ වර්ෂයේ පසු භාගය තුළ දී මතු වූනා ධාරිතා සහ සම්පත් පිළිබඳ බාධක යන්ය. කෙසේ වුව ද, 1978 දී සිදු වූ ආර්ථික උද්දීපනය එයට පෙර වර්ෂයේ ඇති වූ පහත මට්ටමේ ආර්ථික ක්‍රියාවලිය සහ ධාරිතා උපයෝගීකරණය හා සම්බන්ධ වූවක් වන අතර, විශාල වශයෙන් නව ආයෝජනයන් ඇති කිරීමකින් තොරව, එවැනි උසස් වර්ධන ප්‍රවේගයක් ඊළඟ වර්ෂයේදීත් අපේක්ෂා කළ නොහැකිය.

1979 දී ශ්‍රී ලංකාවේ විදේශ වෙළෙඳ අනුපාතය සියයට 28 කින් තියුණු ලෙස පහත වැටුණේය. ආනයන මිල ගණන්වල සිදු වූ සියයට 52 ක වැඩිවීම මගින් අපනයන මිල ගණන්වල සිදු වූ සියයට 9 ක වර්ධනය මුලුමනින්ම ගිලගැණින. අනෙක් අතට, 1979 දී ආනයන පරිමාව සියයට 23 කින් වැඩි වූ අතර, අපනයන වැඩිවූයේ සියයට 1 ක තරම් සුළු ප්‍රමාණයකිනි. මෙහි ප්‍රතිඵලය වූයේ, 1978 වර්ෂයේ පැවති හිඟයට වඩා සිව් ගුණයකින් පමණ වෙළඳ පරතරය තවදුරටත් පුලුල් වීමය. ඇත්ත වශයෙන්ම, මෙයට එක හේතුවක් වූයේ, ශ්‍රී ලංකාවේ මධ්‍යම කාල ආර්ථික සංවර්ධන උපක්‍රමයේ කොටසක් වශයෙන් විදේශ සම්පත් වැඩි වැඩියෙන් භාවිතා කිරීමට කලින් ගෙන තිබූ තීරණයයි. 1979 දී සේවා සහ සංක්‍රාම අංශවලින් රටතුලට ගලා ආ විදේශ සම්පත්වල සැලකිය යුතු වර්ධනයක් ඇති වූ නමුත්, විශාල වෙළඳ අවාසිය නිසා, පසුගිය වර්ෂයට වඩා දෙගුණයකින් පමණ විශාල වූ පෙර නොවූ විරු ප්‍රමාණයේ හිඟයක් ගෙවුම් තුලනයේ ජංගම ගිණුමේ වාර්තා විය. කෙසේ වුවද, විශාල වශයෙන් විදේශීය ප්‍රාග්ධනය රටතුලට ගලා ඒම සහ ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදලේ සම්පත් ලැබීම හේතුකොටගෙන, විදේශ වත්කම් වැඩි කරවමින් ගෙවුම් තුලනයෙහි සමස්ත අතිරික්තයක් ඇතිවිය. 1979 අවසානයේ දී පැවති ශ්‍රී ලංකාවේ දළ විදේශීය වත්කම්, 1980 වර්ෂය සඳහා ගණන් බලා ඇති ආනයන වලින් මාස තුනහමාරක පමණ ආනයන ගෙන්වීමට ප්‍රමාණවත් විය.

1979 දී රාජ්‍ය අයවැය කටයුතුවල විශේෂ ලක්ෂණය වූයේ ජංගම ගිණුමෙහි සුළු අතිරික්තයක් ඇති වීමයි. මෙයට ප්‍රධාන වශයෙන්ම හේතු වූයේ රජයේ ජංගම වියදම් සියයට 3 ක් වැඩිවන විට, රජයේ ආදායම සියයට 9 කින් වැඩිවීමයි. එසේ වුවද සියයට 35 කින් ප්‍රාග්ධන වියදම් වැඩිවීම හේතුකොටගෙන, අයවැය හිඟය 1978 වර්ෂයේ පැවති හිඟයට වඩා සියයට 23 කින් වැඩි විය. විදේශීය සම්පත් පසුගිය වර්ෂයේ දී පැවති මට්ටමෙහි තිබියදී විශාල වශයෙන් දේශීය සම්පත් යොදා ගන්නා ලද නමුත්, 1979 දී රාජ්‍ය අයවැය කටයුතු මගින් මුදල් සැපයුම වැඩි කරන බැංකු ණය මත යැපුණු විශාල මූල්‍ය පරතරයක් ඇති විය. මෙම හේතුව නිසාත්, සැලකිය යුතු පරිදි වැඩි වූ විදේශීය වත්කම් නිසාත්, වර්ෂය තුළ දී සියයට 29 ක ප්‍රමාණයකින් මුදල් සැපයුම ඉහළ ගියේය. එම නිසා පසුගිය වර්ෂයේදී අත්දැකූ ප්‍රගතිය මැකී ගියේය.

මෙම අංශ විසින් ඇතිකළ පීඩනයන් සහ රජය විසින් පාලනය කළ ඇතැම් මිල ගණන් ඉහළ නැංවීම නිසා, විශේෂයෙන්ම වර්ෂයේ අග භාගයේ දී, උද්ධමනකාරී පීඩනයන් මතු වූ බව පෙනුණි. 1979 දී මූල්‍ය වැටුප් පසුගිය වර්ෂයට වඩා වෙනසක් වැඩි වූ නමුත්, සියයට 20 පමණ පැවති උද්ධමනය හේතුකොටගෙන, කෘෂිකාර්මික අංශයෙන් පිට අංශවල මූර්ත වැටුප් අඩුවූවා වියහැක. කෙසේ වෙතත්, 1978 අග භාගයේ දී, රැකියා විරහිත පුද්ගලයන්ගේ සංඛ්‍යාව 1973 පැවති සියයට 24 සිට සියයට 15 දක්වා අඩුවීම ධෛර්ය කරවන සුළු ලක්ෂණයක් විය. ඉමහත් දියුණුවක් දක්නට ලැබුනේ 1973 - 78 කාලයේදී රැකියා විසුක්තිය අඩකින් අඩු වූ වතු අංශයේය. ගම්බද රැකියා විසුක්තිය සියයට 37 කින් ද, නාගරික රැකියා විසුක්තිය සියයට 34 කින්ද අඩුවිය. කෙසේ නමුදු, වැඩි රැකියා විරහිත සංඛ්‍යාවක් සිටියේ ග්‍රාමීය අංශයේය. වයස 14-25 අතර රැකියා විරහිත තරුණයන්ගේ සංඛ්‍යාවෙහි කියුණු අඩුවීමක් පෙන්නුම් කෙරිණ.

පසුගිය වසරේ දී සිදු වූ සියයට 16 වර්ධනය හා සසඳන කල, පවත්නා මිල ගණන් අනුව දළ ජාතික නිෂ්පාදිතය සියයට 22 කින් ඉහළ ගියේය. මිල මට්ටමේ සිදු වූ වෙනස්කම් ඉවත් කළ පසුව, 1979 දී ජාතික නිෂ්පාදිතයේ මූර්ත වර්ධනය සියයට 6.2 විය. සියයට 2 ක ජන සංඛ්‍යා වර්ධනයකට ඉඩහල විට, පසුගිය වර්ෂයේ සියයට 6.3 කින් වැඩි වූ ඒකපුද්ගල මූර්ත නිෂ්පාදිතය මේ වර්ෂයේදී සියයට 4.2 ක වෙනසකින් වැඩිවූයේය. පවත්නා මිල ගණන් අනුව, ඒකපුද්ගල ජාතික නිෂ්පාදිතය 1978 පැවති රුපියල් 2,827 (එ. ජ. ඩොලර් 181) සිට 1979 දී රුපියල් 3,378 (එ. ජ. ඩොලර් 217) දක්වා සියයට 20 ක් වැඩිවූයේය. එම සංඛ්‍යා විස්තර පහත සඳහන් සංඛ්‍යා සටහනෙහි දී ඇති අතර, වඩා දීර්ඝ කාලයක් සඳහා තොරතුරු සංඛ්‍යා ලේඛන පරිශීෂ්ටයේ දක්වා ඇත.

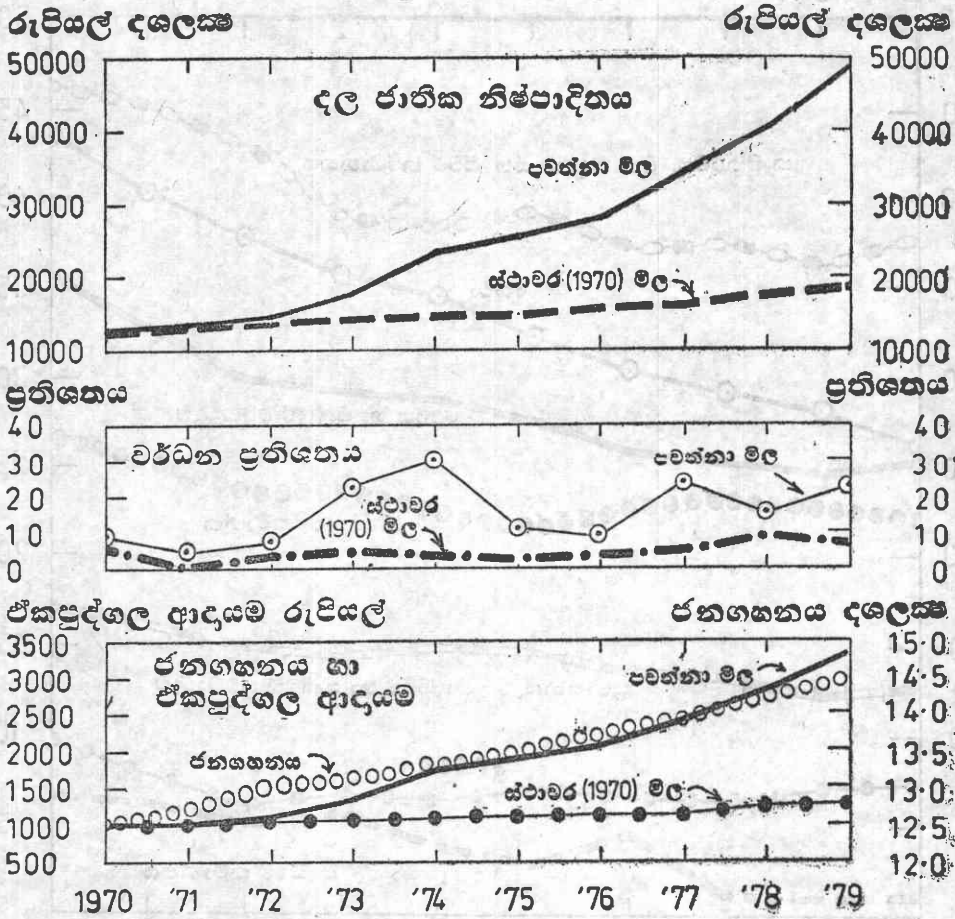
1.1 වැනි සංඛ්‍යා සටහන
ජාතික ආදායම පිළිබඳ සංඛ්‍යා 1977 - 1979(අ)

ශීර්ෂ	ප්‍රමාණය රුපියල් දශ ලක්ෂ වලින්			වර්ධන ප්‍රවේගයන් (සියයට)		
	1977	1978	1979	1977	1978	1979
1. දළ දේශීය නිෂ්පාදිතය පවත්නා සාධක වියදම් මිල අනුව ..	34,933	40,335	49,125	22.6	15.5	21.8
2. දළ දේශීය නිෂ්පාදිතය (1970) ස්ථාවර සාධක වියදම් මිල අනුව ..	16,078	17,401	18,501	4.2	8.2	6.3
3. දළ ජාතික නිෂ්පාදිතය පවත්නා සාධක වියදම් මිල අනුව ..	34,681	40,098	48,885	22.9	15.6	21.9
4. දළ ජාතික නිෂ්පාදිතය (1970) ස්ථාවර සාධක වියදම් මිල අනුව ..	15,999	17,311	18,389	4.3	8.2	6.2
5. වර්ෂය මැද ජනගහනය (දශ ලක්ෂ) ..	13.9	14.2	14.5	1.6	1.8	2.0
6. ඒකපුද්ගල දළ ජාතික නිෂ්පාදිතය (රුපියල්)						
(අ) පවත්නා මිල අනුව ..	2,489	2,827	3,378	21.0	13.6	19.5
(ආ) ස්ථාවර මිල අනුව ..	1,148	1,120	1,271	2.6	6.3	4.2

(අ) තාවකාලිකයි.

මූලාශ්‍රය: ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව.

දළ ජාතික නිෂ්පාදිතය

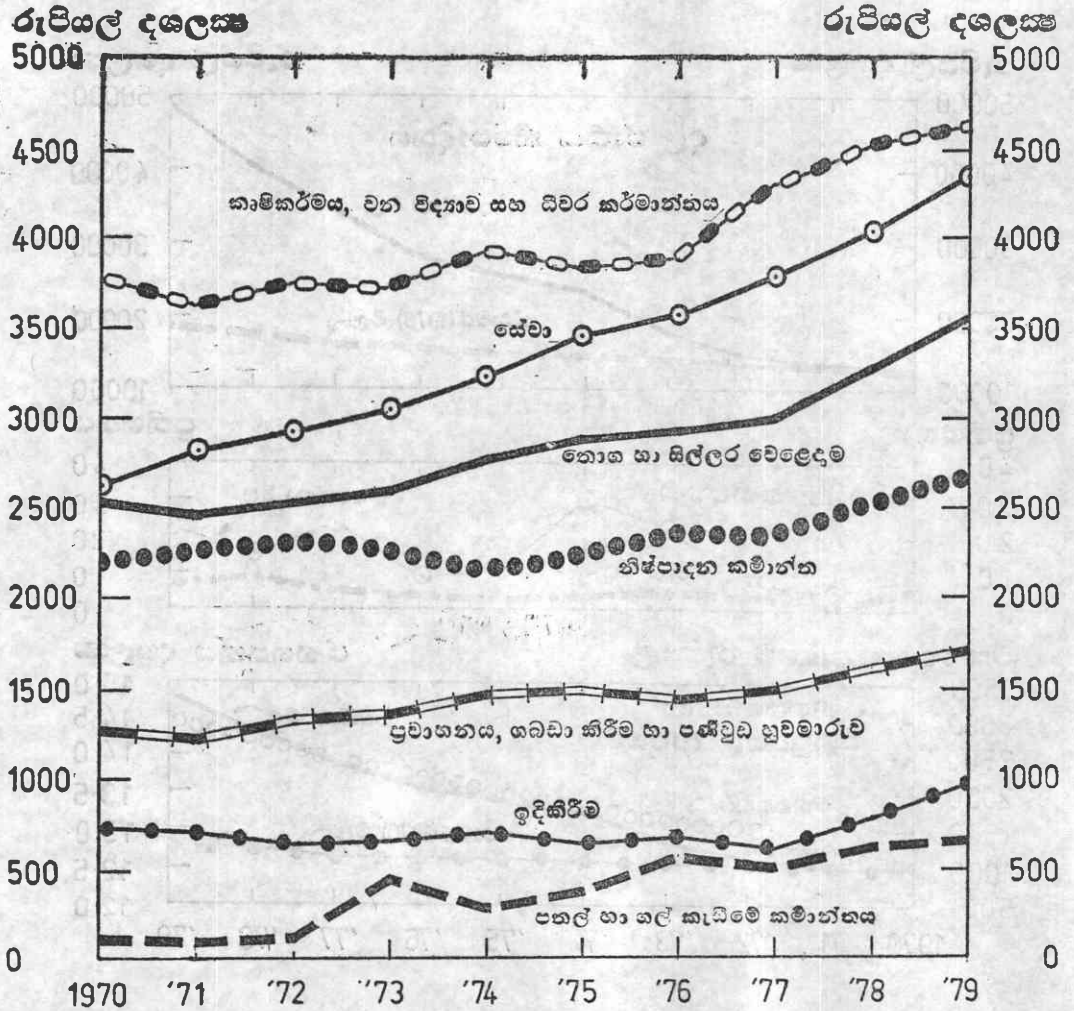


ආර්ථික පර්යේෂණ දෙපාර්තමේන්තුව.

මූලාශ්‍රය: ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව

කාර්මික සම්භවය අනුව දළ ජාතික නිෂ්පාදිතය

ස්ථාවර (1970) සාධක වියදම මිල අනුව



ආර්ථික පර්යේෂණ දෙපාර්තමේන්තුව.

මූලාශ්‍රය: ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව.

ඉකුත් වසරේ ඇතිවූ ආර්ථික වර්ධනයෙන් සියයට 18 කට හිමිකම් පෑ කෘෂිකාර්මික අංශය 1979 දී වර්ධනයට දයක වූයේ සියයට 8 කින් පමණි. 1978 දී සියයට 20 ක් වූ වෙළෙඳ අංශයේ දයකවීම, 1979 දී සියයට 26 දක්වා වැඩිවිය. මෙය විශාල වශයෙන්ම ඇතිවූයේ ආනයන සහ දේශීය භාණ්ඩවල වෙළෙඳාම හේතුකොට ගෙනය. ගොඩනැගීම් සහ පනල් කැනීම් අංශවල දයකවීම 1978 දී පැවති සියයට 21 සිට 1979 දී සියයට 18 දක්වා අඩුවිය. අඩු වර්ධන වේගයක් නිසා කර්මාන්ත අංශයේ දයකවීම සියයට 14 සිට සියයට 11 දක්වා පහත වැටුණි. මූල්‍ය, පරිපාලන සහ අනිකුත් සේවා සියයට 15 සිට සියයට 23 දක්වා වැඩිවීමෙන් ඉහල වර්ධන කොටසකට හිමිකම් පෑවේය. මේ අනුව, 1979 දී ආර්ථික වර්ධනයට ප්‍රධාන වශයෙන් හේතු වූ අංශ වූයේ වෙළෙඳාම, මුදල් සහ සේවා වන අතර, මේවායේ වර්ධනය ආර්ථිකය ලිහිල් කිරීම හේතුකොටගෙන සිදුවිය.

අයහපත් කාලගුණය නිසා 1979 වසරේදී කෘෂිකාර්මික අංශයේ පසු බැසීමක් විය. කෙසේ වුවත්, කෘෂිකර්මයේ ඉහළ ඵලදාවක් අපේක්ෂා කරන්නේ නම්, මේ අංශයේ ප්‍රතිපත්ති වල තවදුරටත් සංශෝධන කළ යුතුය. එලෙසින්ම, අපේක්ෂිත තරමින් දියුණු නොවූ කර්මාන්ත අංශය වැඩි දියුණු කිරීමට නම්, මෙරට නිෂ්පාදනය කිරීමේ නියම සාපේක්ෂ වාසියක් ඇති කර්මාන්ත වලට ප්‍රමුඛත්වය දීමේ වැඩ පිළිවෙලක් ගැන සුපරීක්ෂාකාරී විය යුතුයි.

ආයෝජන වලින් තුනෙන් දෙකකටත් වඩා ප්‍රමාණයක් රාජ්‍ය අංශයෙහි සිදු වී ඇති අතර, එය ද බෙහෙවින්ම සිදු වී ඇත්තේ ගංඟා හැරවීමේ ව්‍යාපාර වැනි ඵලදායී ලබා ගැනීම සඳහා සැහෙන කාලයක් ගතවන, පොදු කාර්ය අංශයෙහි සංවර්ධනය කිරීම සඳහාය. මේ හේතුවෙන්, කෘෂිකර්ම සහ කර්මාන්ත අංශවල ඉහළ වර්ධන වේගයක් ලබාගත හැක්කේ උචිත ප්‍රතිපත්ති වෙනස්කම් මගින් කෙටිකාලීනව ඵලදායී ලබාදෙන ව්‍යාපාරවල ආයෝජනය කිරීම සඳහා පෞද්ගලික අංශය පෙළඹවීමෙන් සහ රාජ්‍ය අංශයේ ආයෝජනය දිගුකාලීනව සහ කෙටිකාලීනව ඵලදායී ලබාදෙන ව්‍යාපාර අතර යෝග්‍ය අන්දමින් බෙදා හැරීමෙන් පමණි. මේ සම්බන්ධයෙන්, පොල් සහ තේ අපනයන මත පනවන ලද බදු වෙනස් කිරීම, සහල්, තිරිඟු පිටි, සීනි සහ පොල් සම්බන්ධව දේශීය මිල නියම කිරීම සහ සහනාධාර ප්‍රතිපත්ති වෙනස් කිරීම මගින් පෞද්ගලික අංශය ඔබෙරිය කරවන සුලු ප්‍රතිපත්ති මාලාවක් රජය විසින් 1979 දී ගනු ලැබිණි. මේ සෑම ප්‍රතිපත්ති මාලාවකම අරමුණ වූයේ, පාරිභෝගිකයාට තාවකාලික දුෂ්කරතා ඇතිවුවත්, නිෂ්පාදකයාට ලැබෙන ලාභය වැඩි කිරීමය. ඇත්ත වශයෙන්ම, දිගු කාලයක සිටම දිවයිනේ පැවති පාරිභෝගිකයන් රැකීමේ ප්‍රතිපත්තිය සහ සැලකිය යුතු ලෙස රජයේ ආදායම කැප කිරීමට සිදුවීම සලකා බලන කල, මේවා ඉතාමත් දුෂ්කර වූ තීරණ වූහ. කෙසේ වුව ද, මෙම අංශවලට ආධාර කිරීම සඳහා ගනු ලැබූ ප්‍රතිපත්ති පියවරවල ප්‍රමාණවත් බව ඉදිරි වර්ෂය තුළ දී මුහුණ පෑමට සිදුවන ප්‍රධානතම ගැටළුව වනු ඇත. පාරිභෝගිකයන්ට 'සාධාරණ' යයි සැලකෙන මිල ගණන් ලබා දෙමින්, නිෂ්පාදකයාට තම කටයුතු කරගෙන යාම සඳහා ඔබෙරිය කරවන සුලු ලාභයක් සහතික කිරීමේ අවශ්‍යතාවය පිළිබඳව දිගු කලක සිට පැන නැගී තිබූ ගැටලුව කෙරෙහි පසුගිය වර්ෂයේ වාර්තාවෙහි විශේෂ අවධානය යොමු කරන ලදී. අපේක්ෂිත ආර්ථික සංවර්ධනය ලබා ගැනීමට නම්, පාරිභෝගිකයන් සහ නිෂ්පාදකයින් අතර පවත්නා එකිනෙක හා ගැටෙන අවශ්‍යතාවයන් අතරින්, නිෂ්පාදකයන්ගේ අවශ්‍යතාවයන්ට වැඩි ප්‍රමුඛත්වය දීමේ අවශ්‍යතාවය කෙරෙහි ද එම වාර්ෂික වාර්තාවෙහි අවධානය යොමු කෙරිණි. ආර්ථික වර්ධනයේ ප්‍රධාන කොටසක් පෞද්ගලික අංශය විසින් ඉටු කරනු ඇතැයි අපේක්ෂා කරනු ලබන, වර්ධනය වෙමින් පවත්නා නිදහස් ආර්ථිකයක, නිෂ්පාදකයන්ට රිදවමින් පාරිභෝගිකයන්ට හිතාමතාම සහනාධාර සැපයීමේ ප්‍රතිපත්තිය අත් නොහළහොත්, කර්මාන්ත සහ කෘෂිකර්මය යන හිතකර ක්ෂේත්‍රවල වර්ධනය සඳහා සාර්ථක ලෙස ආයෝජකයන් උනන්දු කරවීම අසීරු බව හුවා දැක්වීම අනවශ්‍යය.

පසුගිය වර්ෂයේදී මෙන්ම මේ වර්ෂයේදී ද කෘෂිකාර්මික අංශයේ අසමාන ප්‍රගතියක් දක්නට ලැබිණි. තේ සහ වී නිෂ්පාදනය සුළු වශයෙන් වැඩි වන්නට ඇතැයි ගණන් බලා ඇත. නියඟය හේතුකොටගෙන නිෂ්පාදනය බෙහෙවින් අඩු වූ යලි කන්නයේ පසුබෑම පවා ඉක්මවමින් මහ කන්නයේ දී වාර්තාගත වී අස්වැන්නක් ලැබුණු අතර, පසුගිය වර්ෂයේ දී ලැබුණු වාර්තාගත වී අස්වැන්නට වඩා මේ වර්ෂයේ දී ලැබුණු අස්වැන්න වැඩි බව පෙනී යයි. පොහොර භාවිතය අඩුවී යාම සහ අයහපත් මිල ගණන් පැවතුණු නමුදු, තේ නිෂ්පාදනය සියයට හතරකින් ඉහළ ගියේය. පසුගිය වර්ෂයේදී සිදුකරන ලද පුළුල් ප්‍රතිසංවිධානයට පසුව, තේ කර්මාන්තයෙහි පැවති ස්ථායී තත්ත්වය මෙකී දියුණුවට හේතුවන්නට ඇත. මිල ගණන් සැලකිය යුතු අන්දමින් ඉහළ ගිය නමුත්, රබර් නිෂ්පාදනය සියයට 2 කින් පහත වැටුණි. පසුගිය වර්ෂයේ අත්දුටු සියයට 21 වර්ධනය හා සසඳන විට පොල් නිෂ්පාදනය 1979 දී සියයට 8 කින් ඉහළ ගියේය. එසේ වුව ද, 1970 ගණන්වල මුල භාගයේ දී පැවති සාමාන්‍ය නිෂ්පාදන මට්ටමට වඩා පොල් නිෂ්පාදනය බෙහෙවින්ම අඩු මට්ටමක පැවතිණි. ඇතැම් සුළු අපනයන භෝගවල නිෂ්පාදනය වැඩි වූ නමුත්, අනිකුත් ඒවායේ නිෂ්පාදනය පහත වැටුණි. සුළු ආහාර භෝගවල නිෂ්පාදනය තව දුරටත් පහත වැටුණු අතර, මෙයට ප්‍රධාන වශයෙන් හේතුවන්නට ඇත්තේ කිරිඟු පිටි අප්‍රමාණව සහනාධාර මිලකට සැපයීම සහ දේශීය මිල ගණන් ස්ථාවරව පවත්වා ගැනීමේ අරමුණින් නොග රැස්කිරීම සඳහා එනු, මිරිස් වැනි දෑ ආනයනය කිරීමත්ය. කිරි නිෂ්පාදනයද, උක් සිති නිෂ්පාදනයද නියුණු ලෙස පහත වැටිණි. මාළු සහ බිත්තර නිෂ්පාදනය ඉහළ යන්නට ඇතැයි ගණන් බලා ඇත. පොදුවේ සලකා බලනකල්හි, ප්‍රධාන වශයෙන්, ජීවන වියදමේ නියුණු වැඩිවීමක් වැලැක්වීමේ පරමාර්ථයෙන් අනුගමනය කරන ලද විවිධ ප්‍රතිපත්ති හේතුකොටගෙන, ප්‍රමාණවත් නිෂ්පාදන අනුබල නොමැතිවීමෙන් කෘෂිකම් අංශයෙහි අසමාන ප්‍රගතියක් ඇති වූ බව පෙනී ගියේය.

ඒ අතර ගොවිජන සේවා අංශයෙහි ප්‍රවනතාවයන් ආපසු හැරුන බවක් පෙනී ගියේය. 1979 ගොවිජන සේවා පනත පැනවීමෙන්, අද ගොවීන් හා සසඳනකල කුඹුරු හිමියන්ගේ අයිතිවාසිකම් ශක්තිමත් කරන ලද බවත්, ගොවිජන සේවා ව්‍යුහය මත නිලධාරී බලයක් පිහිටුවන ලද බවත් පෙනී නුම් කෙරින. සපිරි ගැමි ණය ක්‍රමය ආරම්භ කළ 1973 වර්ෂයෙන් පසු අඩුවෙන්ම ගොවි ණය දී ඇත්තේ මෙම වර්ෂයේදීය. මෙයට මූලික වශයෙන් හේතු වූයේ 1977/78 මහ කන්නයේදී අවිචාරවත් ලෙස ණය දීමෙන් පසු ගොවීන් විශාල වශයෙන් ණය නොගෙවා සිටීම නිසා, ඊට ප්‍රතික්‍රියාවක් ලෙස ණය දීම දැඩි කොන්දේසි වලට යටත් කිරීමයි. 1978 සුළුසුලභ නිසා විශාල වශයෙන් වන්දි ගෙවීමට සිදු වීමෙන් පසු කෘෂිකාර්මික රක්ෂණ අරමුදල පවා මුලුමනින්ම අවසන් වූ අතර, ඉන්පසු ගොවියන් හට රක්ෂණ පහසුකම් ලබාගත නොහැකි විය.

අනික් අතට, පොහොර සහනාධාරය සැලකිය යුතු ප්‍රමාණයකින් වැඩි කරමින් පොහොර වර්ගවල ඉහල යන මිල ගණන් වලින් ගොවීන් බේරා ගැනීමට රජය විසින් කටයුතු කරන ලදී. තවද නැවත වගා කිරීම සඳහා දෙනු ලබන සහනාධාර වැඩිකරන ලදී. එහෙත් සහනාධාර ප්‍රමාණය තීරණය කිරීමේදී නිෂ්පාදකයාට දැරීමට සිදුවන පාඩුව සැලකිල්ලට නොගන්නා ලද බැවින්, එම වැඩිකිරීම් ප්‍රමාණවත් නොවේ යැයි හැඟේ. මේ හැර, අපනයන මත අයකරන ලද බදු තවදුරටත් අඩුකරන ලද අතර, ඇතැම් බදු සම්පූර්ණයෙන්ම ඉවත් කරන ලදී.

පසුගිය වර්ෂයේදී කර්මාන්ත අංශයේ වර්ධන අනුපාතිකයේ පැවැති ප්‍රගති වේගයෙහි අඩුවීමක් 1979 දී දක්නට ලැබුණි. මෙහිදී ප්‍රධාන උප අංශ දෙක වන, ලෝහ භාණ්ඩ සහ යන්ත්‍ර සූත්‍ර අංශය සහ රසායන සහ ඛනිජ තෙල් නිෂ්පාදන අංශය යන අංශයන්හි වර්ධනයෙහි පසුබෑමක් ඇතිවුණි. මෙයින් මුලින් සඳහන් කළ උප අංශයට අහිතකර බලපෑමක් ඇති කරන ලද්දේ ආනයනික භාණ්ඩ සුලභ වීමය. දෙවනුව සඳහන් කළ උප අංශයෙහි පහත වැටීමට, 1979 දී තෙල් පිරිපහදුවෙහි නිමවුම සියයට 6 කින් අඩුවීම විශාල වශයෙන් බලපෑවේය. රාජ්‍ය අංශයේ රෙදිපිළි කර්මාන්ත ශාලාවල නිමවුම සියයට 4 කින් අඩු වූ නමුත්, මෙම

පහත වැටීම ඉක්මවමින් පෞද්ගලික අංශයේ රෙදිපිළි සහ ඇඳුම් කර්මාන්ත ශාලාවල නිලවූම වර්ධනය වූයේය. තව ද, ගොඩනැගීම සහ සම්බන්ධ උප අංශය වන ලෝහ නොවන ඛනික නිෂ්පාදන වලද ප්‍රගතියක් පෙන්වුම් කෙරිණි.

නිල ජීවන වියදම් දර්ශකය වන කොළඹ පාරිභෝගිකයන්ගේ මිල දර්ශකය පසුගිය වර්ෂයේ අත්දුටු සියයට 12 වර්ධනය හා සසඳනවිට, 1979 දී සියයට 11 ක වැඩිවීමක් පෙන්වුම් කළේය. මෙම වර්ෂයේ වැඩිවීමෙන් තුනෙන් දෙකක්ම සිදුවූයේ ආර්ථිකය තුළ පාරිභෝගික මිල සහනාධාර සැපයීම අඩු කිරීමේ පරමාර්ථයෙන් රජය විසින් ඇතිකළ වෙනස්කම් හේතුවකිනි. ඒ අතර, ආනයන භාණ්ඩයන්හි මිල වැඩිවීම දර්ශකයේ වැඩිවීමෙන් සියයට 5 ක් වගකීය. 1979 වර්ෂයේ අවසාන කාලය තුළදී මිල මට්ටම් කෙරෙහි එල්ලවුණු දැඩි පීඩනය පිළිබිඹු කරමින්, මිල දර්ශකය දෙසැම්බර් මාසයේ දී සියයට 15 ක වාර්ෂික වැඩිවීමක් පෙන්වුම් කළේය. මහ බැංකුවේ තොග වෙළෙඳ මිල දර්ශකය 1979 දී සියයට 9 ක් වන අඩු සාමාන්‍ය අනුපාතයකින් වැඩි වූ නමුත් වාර්ෂික පදනමක් මත සලකා බලන විට, දෙසැම්බර් මාසයේ දී සියයට 16 කින් වැඩි වූයේය.

පොදුවේ සලකා බලනවිට, 1979 වසර තුළ දී, විශේෂයෙන්ම දෙවන අඩි වසර තුළ දී, ආර්ථිකය තුළ උද්ධමනකාරී පීඩනයන් වැඩිදියුණු වූ බව ලබාගත හැකි හොඳම සංඛ්‍යා තොරතුරු මගින් පෙන්වුම් කෙරිණි. වාර්ෂික සාමාන්‍ය පදනමක් මත ගණන් බලන විට, ඉකුත් වසරෙහි පැවති සියයට 15 ක පමණ මිල මට්ටම ඉහළ යාම ඉක්මවමින්, 1979 දී මිල මට්ටම සියයට 20 ක පමණ වැඩිවූ බව පෙනේ. කෙසේ වුව ද, මෙම නැගීමෙන් වැඩි කොටසක් ඇති වූයේ සහනාධාරයෙන් ඉවත් කිරීම නිසා, ඒ හේතුවෙන් දේශීය නිෂ්පාදනය සහ ආදායම් වැඩි වුවහොත්, දීර්ඝකාලීන වශයෙන් යහපත් බලපෑමක් ඇතිවනු ඇත. සහනාධාර ඉවත් කිරීම නිසා වඩා දුගී පන්තියල ජීවන වියදම කෙරෙහි ඇති කෙරෙන ක්ෂණික අසහනකාරී බලපෑම, ආහාර මුද්දර නිකුත් කිරීම මගින් තරමක් දුරට සමහන් කෙරිණි. වඩා දැඩි කනස්සල්ලට හේතු වූ කරුණ වූයේ මුලු ලොව පුරාම පැතිර පැවති උද්ධමනය පිළිබිඹු කරමින්, ආනයන මිල ගණන් ඉතා තියුණු ලෙස වැඩිවීමත්, ඛනිජ තෙල් මිල ගණන්වල ප්‍රකට වැඩිවීමත්ය. උද්ධමනකාරී පීඩනයන් සීමා කිරීම වර්ෂය මැද වන විට දී ආර්ථිකයේ ප්‍රධානතම ප්‍රශ්නය වශයෙන් පැන නැගුණු අතර, 1980 වර්ෂය තුළ දී ද, එය එසේම නොකඩවා පවතිනු ඇත. ජාත්‍යන්තර මිල තත්ත්වය වඩා යහපත් අතට හැරෙන බවට සලකුණු පෙන්වුම් නොකිරීමත්, රජයේ ගොඩනැගිලි සහ ඉදි කිරීම් කටයුතු මෙම වර්ෂය තුළ වැඩි දියුණු වීමත්, මෙම නිගමනයට තුඩු දෙයි.

රජයේ සමස්ථ ආර්ථික උපාය මාර්ගය සකස් කිරීමේ දී, නිදහස් තරඟකාරිත්වය පාලන ක්‍රම වලට වඩා උසස් යයි හුවා දක්වන ලද නමුත්, වැඩෙමින් පවත්නා උද්ධමනයන් සමඟම මිල පාලන ක්‍රම සහ මිල විධිමත් කිරීම් වලට යම් තරමක් දුරට නැඹුරුවීමක් 1979 දී පෙන්වුම් කෙරිණි. ඉල්ලුම, සැපයුම අභිබවා යාම නිසා හිඟයන් ඇතිවන විට, මිල ගණන් ඉහළ යාම ස්වභාවිකය. එවැනි අවස්ථා වලදී මිල පාලන ක්‍රම යොදා ගැනීමෙන් සිදුවනුයේ මිල ගණන් කෘතිම ලෙස පහත බැස්සවීම පමණකි. මේ බව ශ්‍රී ලංකාවේ අතීත අත් දැකීමෙන් පෙනී යන්නේය. මෙහිදී හිඟ භාණ්ඩ සලාක ක්‍රම අනුව බෙදා හැරීමට සිදුවන අතර, එමගින්ද 'කළු කඩයක්' පැන නැගීම වැලැක්විය නොහැකිය. කළු කඩයේ මිල ගණන් නිදහස් වෙළෙඳ පලේ මිල ගණන්වලට අමතරව, නීතිරීති මග හැරීම අරභයා අයකරනු ලබන විශේෂ අනිරික්තයක් ද පිළිබිඹු කරයි. ඒ නිසා පාරිභෝගිකයන් වැඩි දෙනෙකුට මෙම අධික මිල ගණන් ගෙවීමට සිදුවිය. පිරිවැය ඉහළ යාම හේතුවකිනි, ස්වභාවිකව මිල ගණන් ඉහළ යාම වැලැක්වීම සඳහා මිල විධිමත් කරන විට ද මෙයටම සමාන තත්ත්වයක් පැන නගී. මිල ගණන් විධිමත් කිරීම හේතුවකිනි පාඩු සිදුවන්නේ නම්, නිෂ්පාදකයන් නිෂ්පාදනයෙන් ඉවත් වී යාම නිසා වෙළෙඳ පොලෙහි භාණ්ඩ සැපයුම හීනවී යනු ඇත. මෙය ප්‍රශ්නය කඩදුරටද අසීරු කරවමින් මිල ගණන් ඉහළ දැමීමකට තුඩු දෙනු ඇත. කාර්යක්ෂම පරිදි සලාක ක්‍රමයක් හඳුන්වා දීම සාර්ථක මිල විධිමත් කිරීමකට අත්‍යවශ්‍ය කරුණක්

වනමුත්, වඩාත් දැඩි ලෙස ඊට්ටින හා පාලන සමාජවල අත්දැකීම් පවා පෙන්වුම් කර ඇත්තේ සලාක ක්‍රමය දිගු කාලයක් තුළ කාර්යක්ෂම ලෙස පවත්වාගෙන යා නොහැකි බවය. මෙයින් හැඟෙනුයේ, මිල පාලන ක්‍රම අනුසාරයෙන් මිල අඩුකිරීමට හෝ එමගින් පාරිභෝගයාට සෙත සැලසීම හෝ සාර්ථක ලෙස කළ නොහැකි බවයි. මේ නිසා තාවකාලික ලෙස මිල ගණන් විධිමත් කිරීමට නැඹුරු නොවී, නිෂ්පාදනය අධිකාරිය නොවන පරිදි භාණ්ඩසැපයීම වැඩිවන සුළු පියවරවල් මගින් වඩාත් සැලකිලිමත් ලෙස වෙළෙඳපොළෙහි මැදිහත් වීම ප්‍රඥාපොද්ධ පියවරක් වන බවයි. තාවකාලික මිල විධිමත් කිරීම මගින් වැඩිම තරමින් කළ හැක්කේ හිතුවක්කාර මිල නැංවීම් වලක්වාලීම පමණි. ලෝපුරා අත්දැකීම් පැහැදිලිවම පෙන්වුම් කර ඇත්තේ කෘතීම මිල පාලන ක්‍රම මගින් දිගු කාලීන වශයෙන් පාරිභෝගිකයාට වාසියක් අත්නොවන බවය.

රාජ්‍ය සහ අර්ධ රාජ්‍ය සේවකයන්ට 1979 තුළදී වැටුප් වැඩිවීම් කිහිපයක් ලබාදෙන ලදී. දක්නට ලැබුණු ආර්ථික ප්‍රගතිය නිසා ද, කෙටිකාලීන ශ්‍රම සැපයුමේ පැවැති බාධක නිසාද, පෞද්ගලික අංශයේ වැටුප් වඩා වේගයෙන් ඉහළ යාමට තුඩුදුනි. වැඩෙන ඵලදායීතාවයක් පෙන්වුම් කරමින්, අංශයේ මූර්ත වැටුප් ඉහළ ගිය බව පෙනී යයි. 1978 දී සහ එයට පසුව, විදැකියා ප්‍රශංසා සැල කියයුතු ලෙස ලිහිල්වූ බවද පෙනී යයි. කලින් සඳහන් කළ පරිදි, 1973 දී ශ්‍රම සමූහයෙන් සියයට 24 ක් වූ රැකී රක්ෂා නොමැති වූවන්ගේ සංඛ්‍යාව, 1978 වනවිට සියයට 15 දක්වා අඩුවූයේය. රැකී රක්ෂා නොමැති වූවන්ගේ සංඛ්‍යාව කැපී පෙනෙන පරිදි පහත වැටුනේ වතු අංශයෙනි. පොදු වශයෙන් ගත් කල, පවුල් වල ආදායම වැඩි වීම නිසා සේවා විසුකත්තියේ බර ලිහිල් විය. රැකී රක්ෂා නොමැතිවීම ඉතාමත් දැඩිවූයේ ද්විතියික අධ්‍යාපනයක් ලබා සිටින්නවුන්, එනම්, අධ්‍යයන පොදු සහතික පත්‍ර විභාගය සමත් වූවන් අතරය. ඊට උසස් සහ පහත් අධ්‍යාපනයක් ලබා සිටි අය අතර, සේවා විසුකත්තිය ඉතා කියුණු ලෙස පහත වැටුනි. එසේම, අඩු වයස් කණ්ඩායම්වල එනම්, වයස අවුරුදු 14-25 දක්වා සීමාවල සේවා විසුකත්තිය පහත වැටුණු බව පෙනී යයි. අවුරුදු 14 සිට 18 දක්වා වයස් අය අතර සේවා විසුකත්තිය සියයට 66 සිට 24 දක්වා අඩුවුනු අතර, අවුරුදු 19 සිට 25 දක්වා වයස් අය අතර, එය සියයට 48 සිට 25 දක්වා අඩුවූයේය.

1973-1978 කාලය තුළදී ශ්‍රී ලංකාවේ ආදායම බෙදී යාමෙහි දුර්වල වීමක්, මහ බැංකුවේ 1978 පාරිභෝගික මූල්‍ය හා සමාජ ආර්ථික සමීක්ෂණයෙහි මුල් වටයේ මූලික සංඛ්‍යා තොරතුරු මගින් පිළිබිඹු කෙරේ. 1953, 1963, 1973 හා 1978 යන වසර වල ආදායම බෙදී යාම පිළිබඳව සංඛ්‍යා තොරතුරු සැපයීමක් පහත එන සංඛ්‍යා සටහනෙහි දැක්වේ.

1.2 වැනි සංඛ්‍යා සටහන
1953 - 1978 ආදායම බෙදී යාම

ශීර්ෂ	1953	1963	1973	1978
1. මාසික මධ්‍යයන ආදායම - රුපියල් ..	108	134	228	574
2. මාසික මධ්‍යස්ථ ආදායම - රුපියල් ..	68	83	180	352
3. මූල ආදායමින් පහත සඳහන් කණ්ඩායම් විසින් ලබාගත් ආදායම ප්‍රතිශතය				
(අ) පහලම සියයට දහය ..	1.5	1.2	1.8	1.5
(ආ) පහලම සියයට හතලිහ ..	13.0	12.0	15.1	12.3
(ඇ) ඉහළම සියයට දහය ..	42.5	39.2	30.0	39.0
4. ඒනි සංගුණකය ..	0.50	0.49	0.41	0.49

මූලය: ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව.

අදාල වූ ක්ෂේත්‍රයෙහි හා කාල පරිච්ඡේදයෙහි අසමතාවයන් නිසා මෙම සංඛ්‍යාවන් එතරම් දුරට නොසැසඳෙන හෙයින්, සංසන්දනයකදී මහත් සේ සුපරීක්ෂාකාරී වියයුතු බව මූලින්ම සැලකිල්ලට ගත යුතුය. කෙසේ වෙතත්, ආදායම් මට්ටම් වල සැහෙන උන්නතියක් දක්වන ප්‍රවණතාවයන් ඇත. මූර්ත වශයෙන් ගත් කල මධ්‍යයන ආදායම, 1973 සිට 1978 දක්වා වූ පස් අවුරුදු කාලයේදී සියයට 38 කින් වැඩිවී ඇත. 1963 සිට 1973 දක්වා වූ දස අවුරුදු කාලයේදී මෙම ප්‍රතිශතය සියයට 12 ක් පමණි. නමුත් අඩුම ආදායම් ලබන සියයට 10 ලබන ආදායම් කොටස සියයට 1.8 සිට 1.5 දක්වා පහත වැටී ඇති අතර, අඩුම ආදායම් ලබන සියයට 40 සතු කොටස සියයට 15 සිට 12 දක්වා අඩුවී ඇත. අනෙක් අතට, වැඩිම ආදායම් ලබන පිරිසගේ ආදායම් කොටස සියයට 30 සිට සියයට 39 දක්වා ඉහළ ගොස් ඇත. මෙරට ආදායම් බෙදී යාමේ අසමානතාවයන් වැඩි වූ බවක් මින් පිළිබිඹු කෙරේ. 1973 - 1978 දක්වා පස් වසර තුලදී 'ජීනි අනුපාතය' 0.41 සිට 0.49 දක්වා වෙනස් වී ඇත. මෙම අනුපාතය ආදායම් බෙදී යාමේ අසමානත්වය දක්වන දර්ශකයක් වන අතර, එය බිංදුවේ සිට එක දක්වා වූ පරාශයක පිහිටයි. සංගුණකය විශාල වත්ම, ආදායම බෙදී යාමේ අසමානත්වයද වැඩිවේ.

මෑත කාලීන ආර්ථික ප්‍රතිසංස්කරණයන්හි කෙටිකාලීන ප්‍රතිඵලයක් මෙම වර්ධනයන් මගින් පිළිබිඹු කෙරෙනවා විය හැක. ආදායමේ හා සේවා නියුක්තියේ ඇතිවූ වර්ධනයන් හේතු කොට ගෙන, සියළුම ආදායම් කාණ්ඩයන්හි ආදායම වැඩි වී ඇත. එසේ වුවත්, එක අතකින් පළමුවරට ආදායම් උපයන්නන් විශාල සංඛ්‍යාවක් අඩු ආදායම් ලබන කාණ්ඩ ඇතුළුවීමත්, අනික් අතට, වැඩි ආදායම් ලබන කාණ්ඩයේ ආදායම් විශාල ලෙස වර්ධනය වීමත් නිසා, ජීනි සංගුණකයෙන් දක්වෙන අසුරු, ආදායම් විෂමතා දැඩි වී ඇති බව පෙනේ. ඉහලම ආදායම් ලබන සියයට 10 කාණ්ඩයෙහි ඇතිවූ වර්ධනය ගැන සලකා බලන විට, ඔවුන් 1978 දී ඉපැයූ මුළු ආදායමෙන් තම ආදායම් කොටස වැඩි කර ගත් එකම පිරිස වූ බව පෙනී යයි. ආරම්භයේදී තරඟකාරීත්වය අඩු වීම නිසා, සිසු වර්ධනයක මුල් වකවානුවේදී මූලින්ම ව්‍යාපාර අරඹන නව ආයෝජකයන් හට විශාල වශයෙන් ලාභ ලැබෙන හෙයින් මෙම තත්ත්වය නිරයාසයෙන්ම උද්ගත වී ඇත. ආර්ථිකයේ වැඩි තරඟකාරී බවක් සමගම, නව ආර්ථික ක්‍රියාකාරීත්වයේ වාසි, අඩු ආදායම් ලබන කොටස් වලට ලැබිය හැකිවනු ඇත. මේ සඳහා නිසි රාජ්‍ය මූල්‍ය ප්‍රතිපත්ති උපයෝගී කර ගත යුතුවේ. මෙවැනි පසුබිමකදී, පාරිභෝගික සහනාධාර විධිමත් කිරීම, වක්‍ර බදු කෙරෙහි රැදීම වැඩිවීම සහ විශාල වශයෙන් සෘජු බදු සහන සැලසීම නිසා ආදායම් ව්‍යාප්තිය තව දුරටත් අසමාන වීමට ඉඩ තිබේ.

අතීතයේදී, සුභ සාධනය සඳහා සාපේක්ෂව දැඩි ලෙස සැලකිලිමත් වීම සලකා බලන විට, වර්තමාන සංවර්ධන අවස්ථාවේදී, ශ්‍රී ලංකාව සාධාරණ ලෙස ආදායම බෙදී යාම කැප කරමින්, හුදෙක් ආර්ථික වර්ධනයම ප්‍රාර්ථනා කළ යුතු බවට තර්ක කළ හැක. එහෙත්, ජන සංඛ්‍යාවෙන් විශාල කොටසකට ආර්ථික වර්ධනය වින්දනය කළ හැකි අන්දමකින් වීමට නම්, වැඩෙන සෞභාග්‍යය මහජනයා අතර බෙදී යන ආකාරය ඉතා වැදගත් සාධකයක් වනු ඇත. වඩා දුප්පත් පන්තීවල මූර්ත ආදායම පහත බැටීමකට තුඩු දෙන පාරිභෝජනයේ සිට ආයෝජනය කරා සම්පත් යොමු කරනු ලබන මුල් අවස්ථාවේදී වත්, බදු සහන කාලසීමා සහ එකවර කරන ක්ෂය කිරීම පිළිබඳ බදු සහන වැනි ඉහළ ආදායම් ලබන පංතීවලට දෙනු ලබන සහන ගැන ත්‍යාගශීලී නොවීම ප්‍රඥගෝචර විය හැකිය. පසුගිය වාර්ෂික වාර්තාවෙන්ද හුවා දක්වන ලද පරිදි, වර්ධනය සහ සමාජ යුක්තිය පිළිබඳව සැලකිලිමත් ලෙස සමබරතාවයක් ගොඩනගා ගත යුතුවේ.

1979 දී ශ්‍රී ලංකාවේ විදේශ වෙළඳාමෙහි සිදු වූ කැපී පෙනෙන ලක්ෂණය වූයේ විදේශ වෙළෙඳ අනුපාතය සියයට 28 කින් ඉතා නියුණු ලෙස පිරිහී යාමය. අපනයන වටිනාකම රුපියල් දහ ලක්ෂ 15,273 (වී ගැ හි දහ ලක්ෂ 759)* දක්වා සියයට 13 කින් වැඩි වූ අතර, ආනයන සඳහා ගෙවීම් රුපියල් දහ ලක්ෂ 22,560 (වී ගැ හි දහ ලක්ෂ 1,121) දක්වා සියයට 45 කින් නියුණු ලෙස ඉහළ ගියේය. මෙහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් වෙළෙඳ හිඟය 1978 දී පැවැති

* "විශේෂ ගැනුම් හිමිකම" (වීගැහි) යනු ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදල විසින් හඳුන්වා දෙනු ලැබූ ජාත්‍යන්තර සංචිත වත්කමක් හෙවත් එක්තරා 'මූල්' විශේෂයකි. ලෝකයේ ප්‍රධාන මුදල් වර්ගවල වටිනාකම අනුව එහි වටිනාකම නියම වේ. ලෝකයේ මුදල් වර්ගවල වටිනාකම සැහෙන ලෙස උස් පහත් වූනු එමනිසා ශ්‍රී ලංකාවේ රුපියලේ ජාත්‍යන්තර අගය වෙනස් වූනු නූතන කාලයේ වෙළෙඳ සහ ජාත්‍යන්තර ගෙවීම් සංසන්දනය කිරීමේදී රුපියල පාවිච්චි කිරීම උචිත නොවේ. එම නිසා, එතරම් උස් පහත්වීමක් නොපෙන්වූ විගැහි වටිනාකම යෙදීම මෑතදී.

රුපියල් දශ ලක්ෂ 1,480 (වී ගැ හි දශ ලක්ෂ 100) සිට 1979 දී රුපියල් දශ ලක්ෂ 7,287 (වී ගැ හි දශ ලක්ෂ 362) දක්වා පුළුල් විය. නිරායාසයෙන් වැඩෙන තත්ත්වයකට අපනයන අංශය පත්වන තෙක්, විදේශීය සම්පත් වැඩි වැඩියෙන් ලබා ගනිමින් ආර්ථිකය පුනර්ජීවනය කිරීමේ මධ්‍ය කාලීන සංවර්ධන උපාය මාර්ගය සලකා බලන විට, වෙළෙඳ පරතරය පුළුල් වීම නොවැලැක්විය හැකි කරුණක් විය. විශේෂයෙන්ම ශ්‍රී ලංකාවේ සම්ප්‍රදායික අපනයන ගැන සලකා බලන විට, අපනයන අංශයේ ප්‍රගතිය බලාපොරොත්තු කඩවන සුළු විය. ආනයන අංශයේ, පාරිභෝගික භාණ්ඩ ආනයන කොටස සියයට 35 දක්වා අඩු වුණු අතර, අන්තර් සහ ආයෝජන භාණ්ඩවල කොටස් පිළිවෙලින් සියයට 41 සහ 24 දක්වා වැඩි විය. පාරිභෝගික භාණ්ඩ ආනයනවලින් වැඩි කොටසක් සහල්, කිරිඟු පිටි, සීනි සහ රෙදිපිළි යන ආනයන වලින් සමන්විත විය. මුලු ආනයන වලින් අනිකුත් පාරි-භෝගික භාණ්ඩවල කොටස වූයේ සියයට 12 කි.

ප්‍රධාන වශයෙන්ම වෙළඳ තුලනයෙහි පිරිහීම පිළිබිඹු කරමින්, ශ්‍රී ලංකාවේ ගෙවුම් තුලනයේ ජංගම ගිණුම 1979 දී පෙර නොවූවීරු පරිදි රුපියල් දශ ලක්ෂ 3,556 (වී ගැ හි දශ ලක්ෂ 177) ක හිඟයකට ලඟා විය. වරාය සහ රක්ෂණය වැනි සේවා සහ පිටරටවල සේවයේ නියුතු ලාංකිකයන් විසින් එවනු ලබන මුදල් ඇතුලත් සංක්‍රාම ආදියෙන් ලැබෙන ඉපැයුම්වලින් සමන්විත අදාශ්‍ය සේවාවලින් ලැබුණු ශුද්ධ ලැබීම සැලකිය යුතු පරිදි වැඩි වී කිබියදීත් මෙතරම් විශාල හිඟයක් ජංගම ගිණුමේ ඇතිවුණි. එසේ වුවද, පසුගිය වර්ෂයේදී මෙන්ම රට තුලට සැලකිය යුතු පරිදි ගලා ආ ප්‍රාග්ධනය හේතුකොටගෙන ගෙවුම් තුලනයෙහි සමස්ත වශයෙන් රුපියල් දශ ලක්ෂ 793 (වී ගැ හි දශ ලක්ෂ 35) ක අතිරික්තයක් ඇති වූ අතර, මෙමගින් පිළිවෙලින් ~~කුඩා~~ වැඩි වූ වර්ෂයට ද ශ්‍රී ලංකාවේ විදේශ වත්කම් වැඩි වූණේය.

වර්ෂය තුලදී සම්මත කෙරුණු අතිරේක ප්‍රතිපාදනවල අති විශාල වැඩිවීම හේතුකොට ගෙන, මුල් අපේක්ෂාවන් ඉක්මවන අයවැය හිඟයක් 1979 දී රජයේ අයවැය කටයුතුවලින් පෙන්වුම් කෙරිණි. පුනරාවර්තන වියදම් සියයට 8 කින් වැඩි වූ අතර, අත්තිකාරම් ගිණුම් වලින් කරන ලද ගෙවීම් මුලින් අපේක්ෂිත ප්‍රමාණයට වඩා හය ගුණයකින් වැඩි විය. ප්‍රාග්ධන වියදම් මුලින් අපේක්ෂා කළාට වඩා සියයට 24 කින් ඉහළ ගියේය. මේ අතරතුර, රජයේ ආදායම වූයේ සියයට 11 පමණි. එම නිසා, මුදල් සැපයුම වැඩි නොවන අයුරින් ණය ගැනීම මගින් අයවැය තුලනය කිරීමේ මුලින් පැවැති අපේක්ෂාව 1979 දී මුදුන්පත් කර ගත නොහැකි විය. සුළු සුළඟ නිසා අනපේක්ෂිත වියදම් දැරීමට සිදුවීමත්, වසර තුලදී ඉතා තියුණු ලෙස පිරිවැය ඉහල යාමත් නිසා කලින් බලාපොරොත්තු වූ පරිදි අය සහ වැය ගැලපීම අසීරු කරුණක් විය. එහෙත් ඉතා සැලකිලිමත් ලෙස එවැනි පිරිවැය වැඩිවීම කල් තබා අපේක්ෂා කිරීමෙන් සහ අත්තිකාරම් ගිණුමේ කටයුතු සහ අතිරේක වියදම් වඩා සුදුසු ආකාරයකට පාලනය කිරීමෙන් මෙවැනි අයහපත් තත්ත්වයක් ඇතිවීම ස්ථිර වශයෙන්ම වලක්වා ගත හැකිය.

ලැබීමට බැර

වර්ෂය තුලදී අපේක්ෂා කරන ලද සීමාවන් ~~අනුකූල~~ මුදල් ප්‍රසාරනය අපේක්ෂිත ලෙස වැඩිවිය. මෙයට එක් අතකින් හේතුවූයේ ගෙවුම් තුලනයෙහි සමස්ත අතිරික්තය නිසා පැන නැගුණු බැංකුවල විදේශීය (ශුද්ධ) වත්කම් වැඩිවීම වන අතර, අනික් අතින් හේතු වූයේ රජයේ අයවැය කටයුතු වලින් ඇතිවූ අනපේක්ෂිත ප්‍රසාරණාත්මක බලපෑමය. විශේෂයෙන්ම 1979 යේ වැඩි කාලයක් තුල අත්දුටු සුළු මූල්‍ය ප්‍රසාරණය නිසා, මුදල් සැපයුම පාලනය කරන ක්‍රම කවදුරටත් දැඩි කිරීම එතරම් ප්‍රඥාභෝවර ක්‍රියාවක් වශයෙන් නොසැලකින. වානිජ බැංකු විසින් මහ බැංකුවෙන් ලබා ගන්නා ණය වලට අය කරනු ලබන දණ්ඩන පොලී අනුපාතය වැඩි කිරීම ප්‍රමාණවත් යයි වර්ෂයේ මැද භාගය වන විට මහ බැංකුව විසින් සලකන ලදී. මෙයට හේතු වූයේ පොදු පොළී ව්‍යුහය නොවෙනස්ව පවතිද්දී, වානිජ බැංකු විසින් මහ බැංකුවෙන් ලබා ගන්නා ණය ප්‍රමාණය ක්‍රමයෙන් වැඩිවීමයි. කෙසේ වෙතත් වර්ෂයේ අග භාගය වන විට, මුදල් සැපයුමේ තත්ත්වය කවදුරටත් පිරිහී ගියේය.

1979 දී ඇතිවූ තවත් වැදගත් දෙයක් නම්, විදේශීය ව්‍යවහාර මුදල් බැංකු ක්‍රමය හඳුන්වා දීමත්, අලුත් විදේශීය බැංකු කිහිපයක් ශ්‍රී ලංකාවේ ශාඛා පිහිටුවීමත්ය. මේ පියවර මගින් අපේක්ෂා කරන ලද්දේ කොළඹ නගරය 'එතෙර බැංකු'* කටයුතු පිළිබඳ මධ්‍යස්ථානයක් වශයෙන් දියුණු කිරීමය.

සමස්තයක් වශයෙන් ගත් කල, 1977 න් පසු ඇති කරන ලද ආර්ථික ප්‍රතිස්-ස්කරණ කුලීන් බිහිවූ සංවර්ධන වේගය තවදුරටත් පවත්වාගෙන යාමට 1979 දී ශ්‍රී ලංකා ආර්ථිකයට හැකිවිය. 1978දී ක්ෂණිකව ඇතිවූ ආර්ථික උත්තනියට පසුව, ආර්ථිකය ස්ථීර වර්ධන මාවතකට අවතීර්ණ වී ඇති බව පෙනී යයි. කෙසේ වෙතත්, කෘෂිකර්මය සහ කර්මාන්ත යන ප්‍රධාන අංශවල තවමත් ශක්තිමත් වර්ධන ප්‍රවේශයක් විද්‍යාමාන වී නොමැත. මෙම අංශ වැඩි දියුණු කිරීම සඳහා ප්‍රතිපත්ති නැවත සකස් කිරීමේ හදිසි අවශ්‍යතාවය එයින් තහවුරු වෙයි. අති විශාල වෙළඳ හිඟය මගින්, විදේශීය සම්පත් භාවිතා කිරීමට කල් තබා කරන ලද සැලසුම් කිරීම පමණක් නොව, අපනයන ආයාසයේ පසුබෑමක්ද පිළිබිඹු කෙරිණ. විශාල වශයෙන් රට තුළට ගලා ආ ප්‍රාග්ධනය මගින් ගෙවුම් කුලනය මූලික වශයෙන්ම පියවන ලද නමුත්, ලොව පුරා පැන නැගෙමින් පවත්නා ආර්ථික පරිහානිය හේතුකොටගෙන ඉදිරි වර්ෂ වලදී ප්‍රාග්ධන ලැබීම් දුර්වල විය හැක. රජයේ අයවැය කටයුතුවල ප්‍රසාරණාත්මක බලපෑමත්, බැංකුවල (ඉද්ධ) විදේශීය වත්කම් වර්ධනයත් හේතුකොටගෙන මුදල් සැපයුමේ වර්ධනය බලාපොරොත්තුවූ සීමාවන් තුළට ගෙන ඒමට අසීරු විය. මෙහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් සහ ආනයන මිල කියුණු ලෙස වැඩි වීම හේතුකොටගෙන, ආර්ථිකය තුළ සැලකිය යුතු උද්ධමන කාරී පීඩනයක් දක්නට ලැබුණි. කෙසේ වුවද, රැකී රක්ෂා නොමැති වුවත්ගේ සංඛ්‍යාව අඩු වී ඇති බව පෙනී යන අතර, මෙහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් පවුල්වල ආදායම් මට්ටම් ඉහල යාමෙන් මිල මට්ටමෙහි පොදු වැඩිවීමෙන් පැන නැගුණු අහිතකර ප්‍රතිවිපාක තරමක් දුරට හෝ සමහන් වන්නට ඇත. උසස් ආර්ථික සංවර්ධන වේගයක් හිමිකර ගැනීමට වැයම් කරන ආර්ථිකයක මෙකී ප්‍රශ්ණ පොදුවේ දක්නා ලැබේ. එසේ හෙයින්, නිවැරදි ආර්ථික ප්‍රතිපත්තීන් අනුගමනය කිරීම තුළින් මෙම ප්‍රශ්ණ වලට විසඳුම් සොයා ගත හැකිය.

ජාතික නිෂ්පාදිතය හා ආදායම

ශ්‍රී ලංකාවේ දළ දේශීය නිෂ්පාදිතය 1979 වර්ෂයේදී පවත්නා සාධක මිල අනුව, රුපියල් දශ ලක්ෂ 49,125 ක් ලෙස තාවකාලික වශයෙන් ගණන් බලා ඇත. එය පසුගිය වසරට වඩා සියයට 22 ක වර්ධනයක් පෙන්නුම් කරයි. මිළ ඉහළ යාම ඉවත් කර, ස්ථාවර සාධක මිල (1970) අනුව, 1979 දළ දේශීය නිෂ්පාදිතය රුපියල් දශ ලක්ෂ 18,501 ක් වන අතර, සියයට 6.3 ක වර්ධන අනුපාතිකයක් පෙන්වයි.

විදේශයන්ගෙන් වූ ඉද්ධ සාධක ආදායම් සැලකිල්ලට ගත් විට, පවත්නා සාධක මිල අනුව, 1979 දළ ජාතික නිෂ්පාදිතය සියයට 22 ක වර්ධන අනුපාතිකයක් පෙන්වන අතර, එය රුපියල් දශ ලක්ෂ 48,885 ක් විය. මිළ වැඩිවීම ඉවත් කර ස්ථාවර සාධක මිල (1970) අනුව, දළ ජාතික නිෂ්පාදිතය 1979 දී සියයට 6.2 ක වර්ධනයක් පෙන්වයි. විස්තරාත්මක දත්ත සංඛ්‍යා ලේඛන පරිශීෂ්ටයෙහි දක්වා ඇත.

මෙසේ, 1977 ආර්ථික ප්‍රතිසංස්කරණයත් සමඟ ක්ෂණිකව ඇති වූ ප්‍රතික්‍රියාවක් ලෙස 1978 දී සියයට 8.2 ක විශිෂ්ට වර්ධන අනුපාතිකයක් වාර්තාගත වූ ශ්‍රී ලංකා ආර්ථිකයේ තරමක පසුබෑමක් 1979 වර්ෂය තුළ දක්නට ඇතත්, එය 1978 සිට 1983 දක්වා වූ කාල පරිච්ඡේදය තුළ අපේක්ෂිත වර්ධන අනුපාතය වූ සියයට 6 සීමාව තුළ පැවතුනි.

* 'එතෙර බැංකු' වශයෙන් හඳුන්වනු ලබන්නේ විදේශීය ව්‍යවහාර මුදල් වලින් පමණක් කැන්පකු භාර ගන්නා සහ ණයදීම කරනු ලබන බැංකුවලටය. අනිකුත් වාණිජ බැංකුවලට මෙන්, මෙවාට දේශීය මුද්‍රා පාලන විධිවිධාන අදාළ නොවේ. ක්‍රියාකාරී මධ්‍යස්ථානයක් වශයෙන් කොළඹ සලකනු ලබන නමුත්, මෙම බැංකු හතරදෙනු කරනුයේ ප්‍රධාන වශයෙන්ම විදේශීය පුද්ගලයන් සමගය.



1979 වර්ෂය මැද දී මෙරට ජන සංඛ්‍යාව දශ ලක්ෂ 14.5 ක් වූ බව තාවකාලිකව ගණන් බලා ඇත. සියයට 2 වර්ධනයක් වූ එයින් ශ්‍රී ලංකාවේ කලින් නිරීක්ෂිත ප්‍රවණතාවයෙහි සුළු ආපසු හැරීමක් නිරූපනය කෙරේ. මෙහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙස, ඒක පුද්ගල දළ ජාතික නිෂ්පාදිතය 1979 දී සියයට 20 ක වැඩිවීමක් පිළිබිඹු කරමින් රුපියල් 3,378 ක් හෙවත් අමෙරිකන් ඩොලර් 217 ක් විය.

1979 දී ආර්ථිකයේ වර්ධන වේගය අඩු වීමට කරුණු කීපයක් හේතු වී ඇත. මෙහි ලා වඩාත්ම වැදගත් වී ඇත්තේ කෘෂිකාර්මික අංශයේ උෂ්ණ ක්‍රියාකාරිත්වයයි. වැවිලි අංශයේ ක්‍රියාකාරිත්වය 1978 වර්ෂයට වඩා තරමක සතුටුදායක බවක් පෙනුන මුත් දේශීය කෘෂිකාර්මික අංශයේ ක්‍රියාකාරිත්වය එකාකාරී නොවීය. 1979 වී නිෂ්පාදනය 1978 වසරට වඩා සියයට 1.4 කින් වැඩි වූ මුත් අතිරේක ආහාර බෝග, විශේෂයෙන්ම ධාන්‍ය නිෂ්පාදන, සැලකිය යුතු ලෙස පහත වැටුණි.

දළ ජාතික නිෂ්පාදිතය පිළිබඳ ආංශික සංයුතියේ දක්නට ලැබෙන ඉතාම වැදගත් ලක්ෂණය නම්, පතල් කර්මාන්ත, තැනීම් කටයුතු, හා වෙළෙඳාම යන අංශවල වැදගත් කම වැඩි වීමයි. 1978 දී ඇරඹුණු මෙම ප්‍රවණතාවය, 1979 වසර තුළද නොකඩවා පැවතුණි. නිමැවුම් කර්මාන්ත හා තැනීම් කටයුතුවල ප්‍රක්ෂේපිත ආයෝජනයන් පිළිබඳ ලබා ගත හැකි සංඛ්‍යා දත්ත මගින් පෙන්වන්නේ මෙම අංශ අනාගතයේදීද ප්‍රධාන වර්ධන අංශයන් වන බවයි. මේ සම්බන්ධයෙන් විශේෂයෙන්ම වැදගත් වනුයේ කඩිනම් මහවැලි ව්‍යාපාරය සහ නිවාස හා වෙනත් තැනීම් කටයුතු අංශයන්හි රාජ්‍ය අංශයේ ආයෝජන වැඩපිළිවෙලයි. මෙතෙක් දී ඇති අනුමැතීන් සලකා බලන කල කමාන්ත අංශයෙහි, මහ කොළඹ ආර්ථික කොමිසමේ ආයෝජන සංවර්ධන කලාපයෙහිත්, ආර්ථිකයේ සෙසු අංශවලත්, ඉහළ මට්ටමක ආයෝජන-යක් ඇති වේ යයි සැලසුම් කොට තිබේ.

වෙළෙඳාම් අංශයේ හා සේවා අංශයේ උසස් මට්ටමක ක්‍රියාකාරිත්වය ආර්ථිකය නිදහස් කිරීමේ එක් ප්‍රතිඵලයක් විය. සේවා නියුක්තියේ හා ආදායම්වල විශාල වැඩි වීමක් ඇති කළ බැවින් එක අතකින් බලන කල මෙය සතුටුදායක සංවර්ධනයකි. කෙසේ වෙතත් ආනයන වෙළෙඳාමෙන් ක්ෂණික හා පහසු ලාභ ලබා ගැනීම සඳහා සම්පත් හැරවීමක් සිදුවන්නට ඇත. මෙය ආනයන හා සම්බන්ධ වෙළෙඳාමේ සියයට 23 ක තියුණු වැඩිවීමකින් පැහැදිලි වේ. 1960 ගණන්වල ආරම්භයේ සිට ආනයන ආදේශන කමාන්ත කළ අය දුන් සාපේක්ෂ වශයෙන් අකාර්යක්ෂම වූ එම කර්මාන්ත අත්හැර දමා වඩා ලාභදායී ආනයන වෙළෙඳාමට යොමු වී ඇති බව පෙනෙන්නට තිබුණි. ද. ජා. නි. යෙහි ආංශික සංයුතියෙන් කෘෂිකාර්මික දව හා වන ද්‍රව්‍ය හා ධීවර අංශයේ දයකත්වයේ සුළු අඩුවීමක් පෙන්වුම් කරන නමුදු, මෙය ප්‍රධාන වශයෙන් වැවිලි බෝග හා දේශීය කෘෂිකර්මයේ අඩු වර්ධනය නිසා සිදු වූවකි.

1979 ආර්ථික වර්ධන විශ්ලේෂණය කිරීමේදී පුළුල් වශයෙන් පෙනෙන්නක් නම් පසුගිය වසරේ උපනකින් එලෙසම පැවති බවයි. 1979 දී කෘෂිකාර්මික අංශයේ නිමැවුමේ සියයට 2 ක මධ්‍යස්ථ වර්ධනයක් සිදු විය. මෙම වර්ධනයද ප්‍රධාන වශයෙන් ලබා ගැනුනේ තේ හා පොල් නිෂ්පාදනයන් වැඩි වීම හේතුවෙන් සියයට 4 ක වැඩිවීමක් ඇති වැවිලි අංශයෙනි. දේශීය කෘෂිකර්මයේ නිමැවුම සියයට 2 ක වැඩි වීමක් පෙන්වුම් කළේය. 1979 වී නිෂ්පාදනය මෙලික් ටොන් දශ ලක්ෂ දෙකක් (බ්‍රසල් දශ ලක්ෂ 92 ක්) ලෙස ගණන් බලා ඇති අතර, අතිරේක ආහාර බෝග නිමැවුම සැලකිය යුතු ලෙස පහත වැටී ඇත. අනෙක් ආහාර බෝග. දව ආදී වන ද්‍රව්‍යයන් හා පශු සම්පත් නිමැවුමවල වැඩි වීම 1978 වසරට මධ්‍ය විකක් වැඩි විය.

1.3 වැනි සංඛ්‍යා සටහන

සාධක පිරිවැය (1970) මිල අනුව දළ ජාතික නිෂ්පාදිතයේ ආශීක් සංයුතිය

අංක	එකතුවක වර්තමාන (රුපියල් දශ ලක්ෂ)			ඉකුත් වසරට වඩා වැඩිම (රුපියල් දශ ලක්ෂ)			ඉකුත් වසරට වඩා වැඩිම සියයට ගණනක් වශයෙන්			මුළු දළ ජාතික නිෂ්පාදිතයෙන් සියයට ගණනක් වශයෙන්..		
	1977	1978	1979	1977	1978	1979	1977	1978	1979	1977	1978	1979
1. කෘෂිකර්මය, වනදඩා හා ධීවර	4,299	4,532	4,622	405	233	90	10.4	5.4	2.0	26.9	26.2	25.1
1.1 කෘෂිකර්මය	3,977	4,176	4,240	406	199	64	11.4	5.0	1.5	24.9	24.1	23.1
(අ) ණ	(416)	(398)	(412)	(24)	(-18)	(14)	(6.1)	(-4.3)	(3.5)	(2.6)	(2.3)	(2.2)
(ආ) රබර්	(213)	(225)	(223)	(-19)	(12)	(-2)	(-8.2)	(5.6)	(-0.9)	(1.3)	(1.3)	(1.2)
(ඇ) පොල්	(423)	(488)	(519)	(-32)	(65)	(31)	(-7.0)	(15.4)	(6.3)	(2.6)	(2.8)	(2.8)
(ඈ) වී	(990)	(1116)	(1,132)	(270)	(126)	(16)	(37.5)	(12.7)	(1.4)	(6.2)	(6.4)	(6.2)
(ඉ) අනෙකුත්	(1935)	(1949)	(1,953)	(173)	(14)	(4)	(9.2)	(0.7)	(0.2)	(12.1)	(11.3)	(10.6)
1.2 දැව ආදී වන දඩා	143	155	166	- 10	12	11	-6.5	8.4	7.1	0.9	0.9	0.9
1.3 ධීවර කර්මාන්තය	179	201	217	9	22	16	5.3	12.3	8.0	1.1	1.2	1.2
2. පතල් හා කැනීම	515	615	652	- 56	100	37	9.8	19.4	6.0	3.2	3.6	3.5
3. කර්මාන්ත	2,357	2,541	2,659	- 14	184	118	-0.1	7.8	4.6	14.7	14.7	14.5
3.1 අපනයන සැකසුම් කර්මාන්ත	823	840	877	- 37	17	37	-4.5	2.1	4.4	5.1	4.9	4.8
3.2 විශාල කර්මාන්ත	1,227	1,362	1,417	13	135	55	1.1	11.0	4.0	7.7	7.9	7.7
3.3 කුඩා සහ අනිකුත් කර්මාන්ත	307	339	365	9	32	26	3.0	10.4	7.7	1.9	2.0	2.0
4. කැනීම් කටයුතු	619	794	960	- 66	175	166	9.6	26.3	20.9	3.9	4.6	5.2
5. විදුලිය, වායු, ජලය ආදිය	131	158	190	9	27	32	7.4	20.6	20.2	0.8	0.9	1.0
6. ප්‍රවේණි, ගබඩා කිරීම සහ පණිවුඩ හුවමාරුව	1,488	1,607	1,716	73	109	109	5.1	7.3	6.8	9.3	9.3	9.3
7. වෙළෙඳාම	2,999	3,267	3,551	71	268	284	2.4	8.9	8.7	18.7	18.9	19.3
7.1 ආනයන	513	702	864	113	189	162	28.3	36.8	23.1	3.2	4.1	4.7
7.2 අපනයන	663	701	709	- 53	38	8	-7.4	5.7	1.1	4.1	4.1	3.9
7.3 දේශීය	1,823	1,864	1,942	11	41	78	0.6	2.2	4.2	11.4	10.8	10.6
8. බැංකු, රක්ෂණ සහ නිශ්චල දේපල	295	318	350	49	23	32	19.9	7.8	10.1	1.8	1.8	1.9
9. නිවාස පයිතිය	475	499	518	8	24	19	1.7	5.0	3.8	3.0	2.9	2.8
10. රාජ්‍ය පරිපාලනය සහ ආරක්ෂක කටයුතු	791	854	905	31	63	51	4.1	8.0	6.0	4.9	4.9	4.9
11. සේවා (වෙනත් කැනන සඳහන් නොකළ)	2,099	2,212	2,378	137	113	166	7.0	5.4	7.5	13.1	12.8	12.9
12. දළ දේශීය නිෂ්පාදිතය	16,078	17,401	18,501	647	1,323	1,100	4.2	8.2	6.3	100.5	100.5	100.6
13. විදේශයන්ගෙන් වූ ශුද්ධ සාධක ආදායම	- 79	- 90	- 112	- 7	11	22	-	-	-	-0.5	-0.5	-0.6
14. දළ ජාතික නිෂ්පාදිතය	15,999	17,311	18,389	654	1,312	1,078	4.3	8.2	6.2	100.0	100.0	100.0

මූලාශ්‍රය: ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව.

තැනීම කටයුතු හා කර්මාන්තවල සිදු වූ ඉහළ මට්ටමක ආයෝජනයන්හි ප්‍රතිඵල හේතුකොටගෙන එම අංශයන්හි උසස් මට්ටමක ආර්ථික ක්‍රියාකාරීත්වයන් ඇති වීණි. තැනීම කටයුතු අංශයේ නිමැවුම 1979 වසර තුළදී සියයට 18කින් පමණ වැඩි වූ බව ගණන් බලා ඇති අතර, මෙම වැඩි වූ ප්‍රමාණයෙන් විශාල කොටසක් රාජ්‍ය අංශයේ තැනීම කටයුතු වලින් යුක්ත වේ. එහිලා කඩිනම් මහවැලි ව්‍යාපාරය විශේෂත්වයක් ගනී. මෙහිසා තැනීම කටයුතු අංශයේ සීමිත සම්පත් ප්‍රමාණයක් උදෙසා රාජ්‍ය අංශය හා පුද්ගලික අංශය අතර වූ තරඟය හේතුකොටගෙන පුද්ගලික නිවාස තනන්නන් දෙවැනි තැනට පත් වූ බව විද්‍යාමාන වේ. විශේෂයෙන් සිමෙන්ති හා ලෝහ භාණ්ඩ ඇතුළුව ගොඩනැගිලි ද්‍රව්‍යයන්හි දේශීය සුලබතාවය පෙර වර්ෂයන් හා සසඳා බලන කල උසස් මට්ටමක තිබුණි. එසේ වුවද, එම භාණ්ඩ බෙද හැරීමේදී රාජ්‍ය අංශයේ ගොඩනැගිලි සම්බන්ධයෙන් ප්‍රමුඛතාවක් දීමට සිදු වීම නිසා, පුද්ගලික අංශයේ තැනීම කටයුතු කෙරෙහි එකී ද්‍රව්‍යයන්හි වෙළෙඳපල හිඟයක්ද දක්නට ලැබුණි. එසේම පුහුණු හා අර්ධ පුහුණු ශ්‍රමය, අර්ධ සරීර රැකියාවන් පිළිබඳ වූ බලාපොරොත්තු මත, විශාල පරිමාණ තැනීම වෙත ඇද ගන්නා ලදී. මෙම කරුණු නිසා පුද්ගලික අංශයේ නිවාස තැනීමේ කටයුතුවල ක්‍රියාකාරීත්වයේ පසුබැසීමක් පෙන්නුම් කරයි.

1978 වසරේදී සියයට 8 ක වර්ධනයක් වාර්තා කළ කර්මාන්ත අංශය 1979 වසර තුළදී සියයට 5 ක වර්ධනයක් විදහා දක්වයි. එකී වර්ධනයෙන් සැලකිය යුතු කොටසක් අපනයන සැකසීම හා කුඩා කර්මාන්ත තුළින් පැමිණි අතර, රාජ්‍ය අංශය පසුගිය වසරේ නිෂ්පාදන මට්ටමට වඩාත් ඉහළින් කටයුතු කර ඇත.

සේවා අංශයෙහි ආර්ථික ක්‍රියාකාරීත්වය 1979 වර්ෂය තුළදී ඉහළ මට්ටමක පැවතුණි. තැනීම කටයුතු, කර්මාන්ත සහ තැනීම කටයුතු හා සම්බන්ධ කර්මාන්තවල ඇතිවූ ප්‍රගතිය නිසා ගොඩනැගිලි ද්‍රව්‍ය කර්මාන්තයන්හි නිෂ්පාදන සඳහා විශාල ප්‍රමාණයක ඉල්ලුමක් ඇති විය. ආනයන ලිහිල් කිරීමක් සමඟ ලොරි ප්‍රමාණයේ සිදු වූ විශාල වැඩි වීමක් සැලකිල්ලට ගෙන බලන විට, ප්‍රවාහන අංශය 1979 වසරේදී සියයට 7 ක වර්ධනයක් වාර්තා ගත කර ඇත. ආනයන වැඩි වූ නිසා, නොග සහ සිල්ලර වෙළෙඳාම අංශයන්හි මෙම වසර තුළදී සියයට 9 ක වර්ධනයක් සිදුව ඇති බව ගණන් බලා තිබේ.

1977 න් පසු සිදු වූ ආර්ථික ප්‍රතිසංස්කරණයන් නිසා ජාත්‍යන්තර වෙළෙඳාම් මත ආර්ථිකයෙහි රඳා පැවැත්ම වැඩි වී ඇත. එහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙස, පසුගිය වර්ෂ දෙක තුළදී බැංකු හා මූල්‍ය සේවා අංශයන්හි සැලකිය යුතු අන්දමේ ව්‍යාප්තවීමක් සිදු වී තිබේ. එපමණක් නොව, ආනයන හා සංචාරක නියෝජ්‍ය ආයතන වැනි අනෙකුත් අතරමැදියන්ගේ ප්‍රමාණයද සැහෙන පමණ වැඩි වී ඇත. සංචාරක ව්‍යාපාරය දියුණු වීමේ ප්‍රාථමික හා ද්විතියික ප්‍රතිඵල ලෙස හෝටල්, හෝස්ටෙල් හා පරිවාහන සේවාවන්හි ඉල්ලුම වැඩි වීමක් සිදුවී තිබෙන බව පැහැදිලි වේ. සමස්ත වශයෙන්, 1979 වර්ෂය තුළදී බැංකු හා මූල්‍ය අංශයන්හි නිමැවුම සියයට 10 කින්ද, සේවා අංශයේ නිමැවුම සියයට 8 කින්ද වර්ධනය වී තිබේ.

සම්පත් හා සම්පත් උපයෝජනය

දළ දේශීය නිෂ්පාදිතය හා ආනයන යන අංශ වලින් සමන්විත වන ශ්‍රී ලංකා ආර්ථිකයෙහි මුළු සම්පත් ප්‍රමාණය 1979 දී රුපියල් දශ ලක්ෂ 76,446 ක් වේ. මෙය 1978 ට වඩා සියයට 30 ක වැඩි වීමකි. මුර්ත වශයෙන් ගෙන බලන විට, මුළු සම්පත් ප්‍රමාණයේ මෙම වැඩිවීම සියයට 11 ක් වන අතර, එය පසුගිය වර්ෂයේ වැඩි වූ ප්‍රමාණය හා සමාන වේ. මීට ප්‍රධාන වශයෙන් හේතු වී තිබෙනුයේ මුළු සම්පත් ප්‍රමාණයෙන් ආනයන කොටසට ගැනෙන ප්‍රමාණය 1978 දී සියයට 29 සිට 1979 දී සියයට 32 දක්වා වැඩි වීමයි.

1.4 වැනි සංඛ්‍යා සටහන

සමස්ත සංයුතිය සහ උපයෝගී කරගත් ආකාරය 1978-79

වර්ගය	1978 වර්ෂක මිල		1979 වර්ෂක මිල		1978 මිල අනුව 1979		ප්‍රතිශතක වර්ධනය 1979/1978
	ප්‍රමාණය රුපියල් දශලක්ෂ	සියයට ගණනක් වශයෙන්	ප්‍රමාණය රුපියල් දශලක්ෂ	සියයට ගණනක් වශයෙන්	ප්‍රමාණය රුපියල් දශලක්ෂ	සියයට ගණනක් වශයෙන්	
1. මුළු සමස්ත	58,877	100	76,446	100	65,403	100	11
1.1 වෙළඳ මිල අනුව දළ දේශීය නිෂ්පාදනය	42,005	71	52,477	69	44,651	68	6
1.2 භාණ්ඩ සහ සාධක නොවන සේවා ආනයන	16,872	29	23,969	31	20,752	32	23
2. උපයෝගීකරණය	58,877	100	76,446	100	65,403	100	11
2.1 පරිභෝජනය	35,488	60	45,259	59	39,728	61	12
2.2 දළ දේශීය ස්ථාවර ප්‍රාග්ධන සම්පාදනය	8,521	15	13,246	17	10,568	16	24
(අ) රජය	(3,077)	(6)	(3,809)	(5)	(3,630)	(5)	18
(ආ) රජයේ සංයුක්ත මණ්ඩල	(2,056)	(3)					
(ඇ) සුද්ගලික අංශය	(3,388)	(6)	(9,437)	(12)	(6,938)	(11)	27
2.3 භාණ්ඩ නොග	+ 33	—	+ 281	—	+ 124	—	—
2.4 භාණ්ඩ හා සාධක නොවන සේවා අපනයන	14,835	25	17,660	24	14,983	23	1

මූලය: ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව.

සමස්ත බෙද හැරීම පිළිබඳ විග්‍රහයේ පෙනෙන අන්දමට, මූල්‍ය වශයෙන්, පරිභෝජනය සියයට 28 කින්ද, ප්‍රාග්ධන සම්පාදනය සියයට 55 කින්ද මෙම වර්ෂය තුළ වැඩි විය. එය මුර්ත වශයෙන් මැන බලන කල, පරිභෝජනය හා ප්‍රාග්ධන සම්පාදනය පිළිවෙලින් සියයට 12 කින් හා සියයට 24 කින් වැඩි වූ බව පෙනේ. මුළු සමස්ත ප්‍රමාණයෙන් ප්‍රාග්ධන සම්පාදන කොටස 1978 දී සියයට 15 සිට 1979 දී සියයට 16 දක්වා වැඩි වූ අතර පරිභෝජන කොටස 1978 දී සියයට 60 සිට 1979 සියයට 61 දක්වාද වැඩි වී තිබීම සැලකිය යුතු කරුණකි. අපනයන කොටස 1978 දී සියයට 25 සිට 1979 දී සියයට 23 දක්වා පසු බැසීමක් පෙන්වුම් කර තිබේ.

1.5 වැනි සංඛ්‍යා සටහන

දේශීය ඉතුරුම්

රුපියල් දශ ලක්ෂ

ශීර්ෂ	1977	1978	1979
1. වෙළඳ මිල අනුව දළ ජාතික නිෂ්පාදනය	36,051	42,005	52,477
2. විදේශ සමස්ත (භාණ්ඩ හා සාධක නොවන සේවා වන්හි ඉද්ධ අපනයන)	-1,079	2,274	6,549
3. ආයෝජන	5,259	8,554	13,527
4. දේශීය ඉතුරුම් (3-2)	6,338	6,280	6,978
5. ඉතිරි කිරීම් අනුපාතය (4. එකෙහි ප්‍රතිශතයක් ලෙස)	17.6	15.0	13.3

මූලය: ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව.

ප්‍රාථමික සංඛ්‍යා අනුව 1978 දී රුපියල් දශ ලක්ෂ 6,280 ක් වූ දේශීය ඉතිරි කිරීම් 1979 දී රුපියල් දශ ලක්ෂ 6,978 වශයෙන් වාර්තා ගත වී ඇත. එය දළ ජාතික නිෂ්පාදිතයෙහි ප්‍රතිශතයක් ලෙස ගෙන බලන විට, 1979 වසරේදී ඉතිරි කිරීම් සියයට 15 සිට සියයට 13 දක්වා අඩු වී තිබේ. මෙම ඉතිරි කිරීම් අනුපාතයෙහි අඩු වීම, ප්‍රධාන වශයෙන් මුර්ත ආදායමහි සිදු වූ වෙනස් කිරීසා ඇති වූ පරිභෝජන රටාවෙහි ගැලපීමක් ලෙස විස්තර කළ හැකිය. අන් අයුරකින් පැවසුවහොත්, උද්ධමනකාරී අවස්ථාවකදී ඉතිරි කිරීම් අඩු කරමින්, වැය කළ හැකි ආදායමෙන් විශාල කොටසක් පරිභෝජනය සඳහා වියදම් කරනු ලැබේ. තවත් කරුණක් වනුයේ නව රැකියා බිහි වීම තුළින්, සිය ආදායමින් වැඩි කොටසක් පාරිභෝජනය කරන ජනතාවගේ ආදායම් වැඩි වීමය. කෙසේ වුවද, ඉතිරි කිරීම් පිළිබඳ වඩා දිගු කාලයක සංඛ්‍යා තොරතුරු ගත් විට, එනම් 1970 ගණන් වල මැද භාගයේ අදාල සංඛ්‍යා හා සසඳා බලන කල, 1979 ඉතිරි කිරීම් අනුපාතය තවමත් ඉහළ මට්ටමක පවත්නා බව සංඛ්‍යා ලේඛන පරිශීෂ්ටයෙහි පෙන්වුම් කරයි.

පසුගිය වසර කිහිපය තුල ඉතිරි කිරීම් ගණන් බැලීමේදී හාණ්ඩ තොග වටිනාකම අඩුවෙන් වාර්තා වීමේ නැවුරුවක් තිබුනේ යයි විශ්වාස කළහැකි හේතු කිපයක් තිබේ. පරිභෝජන හා අන්තර් හාණ්ඩ ආනයන පරිමාව ආනයන ලිහිල් කිරීමෙන් පසු වැඩි වී ඇති නිසා තොග ප්‍රමාණ වැඩිවීම නිසාකය. රාජ්‍ය අංශයේ තොග ප්‍රමාණය 1979 දී තුන් ගුණයකින් පමණ වැඩිවී ඇති බව ඉහත විශ්ලේෂණයේදී සැලකිල්ලට ගෙන තිබේ. පුද්ගලික අංශයේ තොග වැඩිවීම නිවැරදිව සැලකිල්ලට ගත්තේ නම්, 1979 ඉතිරි කිරීමේ අනුපාතය 1978 මට්ටම තෙක් වැඩිවීමට බොහෝ දුරට ඉඩ තිබේ.

එසේ නම්, ස්ථායී දේශීය ඉතිරි කිරීම් අනුපාතයක් පැවති කල්හි, 1979 වර්ෂයේ ප්‍රාග්ධන සම්පාදනයෙහි ඇති දිරිගන්වනසුලු වර්ධනය තුළින් 1979 දී ආයෝජනය සඳහා ඉහල මට්ටමක විදේශ සම්පත් උපයෝජනයක් සිදුවූ බව පිළිබිඹු කෙරේ. 1978 දී සියයට 60 ක් වූ දයකන්වය සමග සසඳන විට, 1979 දී ආයෝජනයන්ගෙන් තුනෙන් දෙකකටක් වැඩි ප්‍රමාණයක් රාජ්‍ය අංශය තුල සිදුවිය.

කෘෂිකර්මය

මෑතම ගණන් බැලීම් අනුව 1979 කෘෂි අංශයෙන් බලාපොරොත්තු වූ ප්‍රගතිය ලැබුණු බවක් නොපෙනේ. ප්‍රධාන වැවිලි හෝග තුන අතුරින් පොල් නිෂ්පාදනය 1977 පැවති පහත්ම නිෂ්පාදන මට්ටමින් මීදී ඇත. මිළ ගණන්වල සැලකිය යුතු දියුණුවක් පැවති නමුත් රබර් නිෂ්පාදනය සියයට 2 කින් පහත වැටුණි. 1978 සිට මිළ ගණන් පහත වැටෙමින් පැවති නමුත් තේ නිෂ්පාදනය සුළු වශයෙන් වැඩි විය. සුළු අපනයන හෝග අංශයේ අසමාන ප්‍රගතියක් දක්නට ලැබිණ. කුරුඳු, කරාබු, කෝපි සහ කරදමුඟ අපනයන ඉහළ ගොස් ඇති අතර අපනයනය කරන ලද කොකෝ, ගම්මිරිස් සහ පැපොල් කිරි ප්‍රමාණයන් පහත වැටුණි. වාර්ෂික හෝග අතුරින් වී නිෂ්පාදනය සුළු වශයෙන් වැඩි වී ඇතැයි ගණන් බලා ඇති අතර එැණු, මිරිස් සහ දේශීය ධාන්‍ය වර්ග වැනි අතුරු හෝග නිෂ්පාදනය ඉකුත් වසරේ පැවති පහත් මට්ටමේම හෝ ඊට වඩා අඩු මට්ටමක පැවති බැව් පෙනේ. 1978 දී සියයට 11 කින් ඉහළ නැගී සිටි නිෂ්පාදනය 1979 දී සියයට 26 කින් තියුණු ලෙස පහත වැටුනි. පසුගිය වසරේ සියයට 12 කින් වැඩි වී යැයි ගණන් බලන ලද මාළු නිෂ්පාදනය 1979 දී වැඩිවූයේ සියයට 9 කින් පමණි. ජාතික කිරි මණ්ඩලය මගින් එකතු කරන ලද කිරි ප්‍රමාණය සියයට 27 කින් ඉහළ ගොස් ඇති නමුත් රජයේ ගණන් බැලීම් අනුව 1979 දී කිරි නිෂ්පාදනය සියයට 7 ක පහත වැටීමක් දක්වයි. බිත්තර නිෂ්පාදනය සියයට 20 කින් ඉහළ ගොස් ඇතැයි ගණන් බලා ඇත.

සමස්ථයක් වශයෙන් ගත් කල පසුගිය වසර කිහිපය තුළ දක්නට ලැබූ සාපේක්ෂ නොවැඩීම අනුව බලන කල ශ්‍රී ලංකා ආර්ථිකයේ මුල්තැන ගන්නා කෘෂිකර්ම අංශයේ බලාපොරොත්තු කඩ කරවන සුළු ප්‍රගතිය දැඩි විමසිල්ලට භාජනය විය යුතු කරුණකි. පසුගිය වර්ෂයේ අග භාගයේ සිදු වූ විනාශකාරී සුළි සුලඟ සහ නිරිතදිග මෝසම් වර්ෂාව නොලැබීම වැනි විශේෂ